

No. 42059

**France
and
Czech Republic**

Convention between the Government of the French Republic and the Government of the Czech Republic for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion and fraud with respect to taxes on income and on capital (with protocol). Prague, 28 April 2003

Entry into force: *1 July 2005 by notification, in accordance with article 29*

Authentic texts: *Czech and French*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *France, 14 November 2005*

**France
et
République tchèque**

Convention entre le Gouvernement de la République française et le Gouvernement de la République tchèque en vue d'éviter les doubles impositions et de prévenir l'évasion et la fraude fiscales en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune (avec protocole). Prague, 28 avril 2003

Entrée en vigueur : *1er juillet 2005 par notification, conformément à l'article 29*

Textes authentiques : *tchèque et français*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *France, 14 novembre 2005*

[CZECH TEXT — TEXTE TCHÈQUE]

S M L O U V A

MEZI

VLÁDOU FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY

A

VLÁDOU ČESKÉ REPUBLIKY

**O ZAMEZENÍ DVOJÍHO ZDANĚNÍ A ZABRÁNĚNÍ DAŇOVÉMU ÚNIKU
V OBORU DANÍ Z PŘÍJMU A Z MAJETKU**

VLÁDA FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY A VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY,

přejíce si uzavřít smlouvu o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku,

se dohodly takto:

Článek 1

OSOBY, NA KTERÉ SE SMLOUVA VZTAHUJE

Tato smlouva se vztahuje na osoby, které jsou rezidenty jednoho nebo obou smluvních států.

Článek 2

DANĚ, NA KTERÉ SE SMLOUVA VZTAHUJE

1. Tato smlouva se vztahuje na daň z příjmu a z majetku ukládané jménem každého ze smluvních států nebo jeho místních úřadů, ať je způsob vybírání jakýkoli.

2. Za daň z příjmu a z majetku se považují všechny daně vybírané z celkového příjmu, z celkového majetku nebo z částí příjmu nebo majetku, včetně daní ze zisků ze zcizení movitého nebo nemovitého majetku, daní z celkového objemu mezd či platů vyplácených zaměstnavateli a rovněž daní z přírůstků majetku.

3. Současné daně, na které se Smlouva vztahuje, jsou zejména:

a) v případě České republiky:

- (i) daň z příjmů fyzických osob;
- (ii) daň z příjmů právnických osob;
- (iii) daň z nemovitostí;
- (dále uazývané „česká daň”);

b) v případě Francie:

- (i) daň z příjmů;
- (ii) daň společností;
- (iii) daň z platů;
- (iv) daň z celkového majetku;

včetně jakékoliv srážkové daně, zálohy nebo zajištění ve vztahu k uvedeným daním;

(dále nazývané „francouzská daň”).

4. Smlouva se bude rovněž vztahovat na jakékoliv daň stejného nebo v zásadě podobného druhu, které budou ukládány po datu podpisu Smlouvy vedle nebo místo současných daní. Příslušné úřady smluvních států si vzájemně sdělí podstatné změny, které budou provedeny v jejich příslušných daňových zákonech.

Článek 3 VŠEOBECNÉ DEFINICE

1. Pro účely této smlouvy, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad:

a) výraz „Česká republika“ označuje území České republiky, na kterém jsou, podle českých právních předpisů a v souladu s mezinárodním právem, vykonávána svrchovaná práva České republiky;

b) výraz „Francie“ označuje evropské a zámořské departmenty Francouzské republiky včetně výsostných vod, a jakoukoliv oblast mimo výsostných vod, kde má Francouzská republika, v souladu s mezinárodním právem, svrchovaná práva pro účely výzkumu a těžby přírodních zdrojů mořského dna a jeho podloží a vod, které leží nad ním;

c) výrazy „jeden smluvní stát“ a „druhý smluvní stát“ označují, podle souvislosti, Francii nebo Českou republiku;

d) výraz „osoba“ zahrnuje fyzickou osobu, společnost a všechna jiná sdružení osob;

e) výraz „společnost“ označuje jakoukoliv právnickou osobu nebo jakéhokoliv uositele práv považovaného pro účely zdanění za právnickou osobu;

f) výrazy „podnik jednoho smluvního státu“ a „podnik druhého smluvního státu“ označují, podle souvislosti, podnik provozovaný rezidentem jednoho smluvního státu a podnik provozovaný rezidentem druhého smluvního státu;

g) výraz „státní příslušník“ označuje:

(i) každou fyzickou osobu, která je státním občanem některého smluvního státu;

(ii) každou právnickou osobu, osobní společnost nebo sdružení zřízené podle právních předpisů platných v některém smluvním státě;

h) výraz „mezinárodní doprava“ označuje jakoukoli dopravu lodí, člunem nebo letadlem provozovanou podnikem, který má místo svého hlavního vedení v jednom smluvním státě, vyjma případů, kdy je loď, člun nebo letadlo provozováno pouze mezi místy v druhém smluvním státě;

i) výraz „příslušný úřad“ označuje:

(i) v případě České republiky ministra financí nebo jeho zmocněného zástupce;

(ii) v případě Francie ministra zodpovědného za rozpočet nebo jeho zmocněného zástupce.

2. Pokud jde o provádění Smlouvy v jakémkoliv čase některým ze smluvních států, bude mít každý výraz, který v ní není definován, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad, takový význam, jenž mu náleží v tomto čase podle právních předpisů tohoto státu pro účely daní, na které se Smlouva vztahuje, přičemž jakýkoliv význam podle používaných daňových zákonů tohoto státu bude

převažovat nad významem daným výrazu podle jiných právních předpisů tohoto státu.

Článek 4 REZIDENT

1. Výraz „rezident jednoho smluvního státu“ označuje pro účely této smlouvy každou osobu, která je podle právních předpisů tohoto státu podrobena v tomto státě zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, místa vedení nebo jakéhokoli jiného podobného kritéria a rovněž zahrnuje tento stát nebo místní úřady tohoto státu. Tento výraz však nezahrnuje žádnou osobu, která je podrobena zdanění v tomto státě pouze z důvodu příjmu ze zdrojů v tomto státě nebo majetku tam umístěného.

2. Jestliže fyzická osoba je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem obou smluvních států, bude její postavení určeno následujícím způsobem:

a) předpokládá se, že tato osoba je rezidentem pouze toho státu, ve kterém má k dispozici stálý byt; jestliže má k dispozici stálý byt v obou státech, předpokládá se, že je rezidentem pouze toho státu, ke kterému má užší osobní a hospodářské vztahy (středisko životních zájmů);

b) jestliže nemůže být určeno, ve kterém státě má tato osoba středisko svých životních zájmů nebo jestliže nemá k dispozici stálý byt v žádném státě, předpokládá se, že je rezidentem pouze toho státu, ve kterém se obvykle zdržuje;

e) jestliže se tato osoba obvykle zdržuje v obou státech nebo v žádném z nich, předpokládá se, že je rezidentem pouze toho státu, jebož je státním příslušníkem;

d) jestliže je tato osoba státním příslušníkem obou států nebo žádného z nich, upraví příslušné úřady smluvních států tuto otázku vzájemnou dohodou.

3. Jestliže osoba, jiná než osoba fyzická, je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem obou smluvních států, předpokládá se, že je rezidentem pouze toho státu, v němž se nachází místo jejího hlavního vedení.

4. Výraz „rezident jednoho smluvního státu“ zahrnuje jakoukoliv osobní společnost a jakoukoliv skupinu osob, která má místo svého hlavního vedení v tomto státě, která není podrobena v tomto státě dani společností, pokud je tímto státem Francie nebo dani z příjmů právnických osob, pokud je tímto státem Česká republika, a jejíž všichni společníci nebo jiní členové (partneři) jsou osobně podrobena dani v tomto státě pokud jde o jejich část příjmu odpovídající jejich právům nebo podílu na takové osobní společnosti nebo skupině.

Článek 5
STÁLÁ PROVOZOVNA

1. Výraz „stálá provozovna“ označuje pro účely této smlouvy trvalé místo k výkonu činnosti, jehož prostřednictvím je zcela nebo zčásti vykonávána činnost podniku.

2. Výraz „stálá provozovna“ zahrnuje obzvláště:

a) místo vedení;

b) závod;

c) kancelář;

d) továrnu;

e) dílnu, a

f) důl, naleziště ropy nebo plynu, lom nebo jakékoliv jiné místo, kde se těží přírodní zdroje.

3. Výraz „stálá provozovna“ rovněž zahrnuje:

a) staveniště nebo stavební, montážní nebo instalační projekt, pouze pokud takové staveniště nebo projekt trvá déle než dvanáct měsíců;

b) dozor spojený s takovým stavenišťem nebo projektem, které jsou uvedeny v písmenu a) a poskytovaný ve smluvním státě, v němž se staveniště nebo projekt nachází, avšak pouze pokud takový dozor trvá po jedno nebo více období přesahující v úhrnu dvanáct měsíců;

c) poskytování služeb, včetně poradenských nebo manažerských služeb, podnikem jednoho smluvního státu prostřednictvím zaměstnanců nebo jiných pracovníků najatých podnikem pro tento účel, avšak pouze pokud činnosti takového charakteru trvají na území druhého smluvního státu po jedno nebo více období přesahující v úhrnu devět měsíců v jakémkoliv patnáctiměsíčním období.

4. Bez ohledu na předchozí ustanovení tohoto článku se předpokládá, že výraz „stálá provozovna“ nezahrnuje:

a) zařízení, které se využívá pouze za účelem nskladuění, vystavení nebo dodání zboží patřícího podniku;

b) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem uskladnění, vystavení nebo dodání;

c) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem zpracování jiným podnikem;

d) trvalé místo k výkonu činnosti, které se udržuje pouze za účelem nákupu zboží nebo shromažďování informací pro podnik;

e) trvalé místo k výkonu činnosti, které se udržuje pouze za účelem vykonávání jakéhokoliv jiné činnosti, která má pro podnik přípravný nebo pomocný charakter;

f) trvalé místo k výkonu činnosti, které se udržuje pouze k vykonávání jakéhokoliv spojení činností uvedených v písmenech a) až e), pokud celková činnost trvalého místa k výkonu činnosti vyplývající z tohoto spojení je přípravného nebo pomocného charakteru.

5. Jestliže, bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2, osoba - jiná než nezávislý zástupce, na kterého se vztahuje odstavec 6 - jedná ve smluvním státě na účet podniku a má a obvykle používá oprávnění uzavírat smlouvy jménem podniku, má se za to, že tento podnik má stálou provozovnu v tomto státě ve vztahu ke všem činnostem, které tato osoba provádí pro podnik, pokud činnosti této osoby nejsou omezeny na činnosti uvedené v odstavci 4, které, pokud by byly vykonávány prostřednictvím trvalého místa k výkonu činnosti, by nezakládaly z tohoto trvalého místa k výkonu činnosti stálou provozovnu podle ustanovení tohoto odstavce.

6. Nemá se za to, že podnik má stálou provozovnu ve smluvním státě jenom proto, že v tomto státě vykonává svoji činnost prostřednictvím makléře, generálního komisionáře nebo jakéhokoliv jiného nezávislého zástupce, pokud tyto osoby jednají v rámci své řádné činnosti.

7. Skutečnost, že společnost, která je rezidentem jednoho smluvního státu ovládá nebo je ovládána společností, která je rezidentem druhého smluvního státu nebo která v tomto druhém státě vykonává svoji činnost (ať prostřednictvím stálé provozovny nebo jinak), nečiní sama o sobě z kterékoli této společnosti stálou provozovnu druhé společnosti.

Článek 6

PŘÍJMY Z NEMOVITÉHO MAJETKU

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu z nemovitého majetku (včetně příjmů ze zemědělství nebo lesnictví) umístěného ve druhém smluvním státě mohou být zdaeny v tomto druhém státě.

2. Výraz „nemovitý majetek“ má takový význam, jenž mu náleží podle právních předpisů smluvního státu, v němž je daný majetek umístěn. Výraz zahrnuje v každém případě příslušenství nemovitého majetku, živý a mrtvý inventář užívaný v zemědělství a lesnictví, práva, pro která platí ustanovení občanského práva vztahující se na pozemky, právo požívání nemovitého majetku a práva na proměnlivé nebo pevné platby za těžení nebo za přivolení k těžení uerostných ložisek, pramenů a jiných přírodních zdrojů a rovněž opce, obchodní závazky a podobná práva v souvislosti s nemovitým majetkem; lodě, čluny a letadla se uepovažují za nemovitý majetek.

3. Ustanovení odstavce 1 platí pro příjmy pobírané z přímého užívání, nájmu nebo každého jiného způsobu užívání nemovitého majetku.

4. Ustanovení odstavců 1 a 3 platí rovněž pro příjmy z nemovitého majetku podniku a pro příjmy z nemovitého majetku užívaného k vykonávání nezávislého povolání.

5. Pokud akcie nebo jiná práva na společnosti opravňují k užívání nemovitého majetku, který je umístěn v některém smluvním státě a který drží tato společnost, mohou být bez ohledu na ustanovení článků 7 a 14 příjmy pobírané z přímého užívání, nájmu nebo každého jiného způsobu užívání tohoto práva užívání zdaněny v tomto státě.

Článek 7

ZISKY PODNIKŮ

1. Zisky podniku jednoho smluvního státu podléhají zdanění jen v tomto státě, pokud podnik nevykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna. Jestliže podnik vykonává svoji činnost tímto způsobem, mohou být zisky podniku zdaněny v druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat této stálé provozovně.

2. Jestliže podnik jednoho smluvního státu vykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, přisuzují se, s výhradou ustanovení odstavce 3, v každém smluvním státě této stálé provozovně zisky, které by byla mohla docílit, kdyby byla jako samostatný podnik vykonávala stejné nebo obdobné činnosti za stejných nebo obdobných podmínek a byla zcela nezávislá ve styku s podnikem, jehož je stálou provozovnou.

3. Při výpočtu zisků stálé provozovny se povoluje odečíst náklady vynaložené na cíle sledované stálou provozovnou, včetně výloh vedení a všeobecných správních výloh takto vynaložených, ať vznikly ve státě, v němž je stálá provozovna umístěna, či jinde.

4. Jestliže je v některém smluvním státě obvyklé stanovit zisky, které mají být přičteny stálé provozovně, na základě rozdělení celkových zisků podniku jeho různým částem, nic v odstavci 2 nevylučuje, aby tento smluvní stát stanovil zisky, jež mají být zdaněny, tímto obvyklým rozdělením; použitý způsob rozdělení musí být však takový, aby výsledek byl v souladu se zásadami stanovenými v tomto článku.

5. Stálé provozovně se nepřičtou žádné zisky na základě skutečnosti, že pouze nakupovala zboží pro podnik.

6. Zisky, které mají být přičteny stálé provozovně, se pro účely předchozích odstavců stanoví každý rok stejným způsobem, pokud neexistují dostatečné důvody pro jiný postup.

7. Jestliže zisky zahrnují části příjmů, o nichž se pojednává odděleně v jiných člancích této smlouvy, nebudou ustanovení oněch článků dotčena ustanoveními tohoto článku.

Článek 8

VODNÍ A LETECKÁ DOPRAVA

1. Zisky z provozování lodí, člunů nebo letadel v mezinárodní dopravě podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž se nachází místo hlavního vedení podniku. Bez ohledu na ustanovení článku 12, takovéto zisky zahrnují rovněž zisky, které podnik pobírá z používání, údržby nebo pronájmu kontejnerů používaných pro přepravu zboží v mezinárodní dopravě, pokud takovéto činnosti jsou nahodilé ve vztahu k provozování lodí, člunů nebo letadel podnikem v mezinárodní dopravě.

2. Jestliže místo hlavního vedení podniku vodní dopravy je na palubě lodi nebo člunu, považuje se za umístěné ve smluvním státě, v němž se nachází domovský přístav lodi nebo člunu nebo, není-li takový domovský přístav, ve smluvním státě, jehož je provozovatel lodi nebo člunu rezidentem.

3. Ustanovení odstavce 1 platí rovněž pro zisky pobírané z účasti na poolu, společném provozu nebo mezinárodní provozní organizaci.

4. Bez ohledu na ustanovení článku 2:

a) podnik, který má místo svého hlavního vedení v České republice, a který provozuje letadla v mezinárodní dopravě je automaticky ve Francii osvobozen od profesní daně, pokud jde o toto provozování;

b) podnik, který má místo svého hlavního vedení ve Francii, a který provozuje letadla v mezinárodní dopravě je automaticky v České republice osvobozen od jakékoliv analogické daně k francouzské profesní dani, pokud jde o toto provozování.

Článek 9

SDRUŽENÉ PODNIKY

Jestliže

a) se podnik jednoho smluvního státu podílí přímo nebo nepřímo na řízení, kontrole nebo kapitálu podniku druhého smluvního státu, nebo

b) tytéž osoby se podílejí přímo nebo nepřímo na řízení, kontrole nebo kapitálu podniku jednoho smluvního státu i podniku druhého smluvního státu

a jestliže v těchto případech jsou oba podniky ve svých obchodních nebo finančních vztazích vázány podmínkami, které sjednaly nebo jim byly uloženy a které se liší od podmínek, které by byly sjednány mezi nezávislými podniky, mohou jakékoliv zisky, které by, nebýt těchto podmínek, byly docíleny jedním z podniků, ale vzhledem k těmto podmínkám docíleny nebyly, být zahrnuty do zisků tohoto podniku a následně zdaněny.

Článek 10 DIVIDENDY

1. Dividendy vyplácené společností, která je rezidentem jednoho smluvního státu, rezidentu druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Tyto dividendy však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, jehož je společnost, která je vyplácí, rezidentem, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže skutečný vlastník dividend je rezidentem druhého smluvního státu, daň takto uložená nepřesáhne:

a) 0 procent hrubé částky dividend, jestliže skutečným vlastníkem je společnost, která přímo drží nejméně 25 procent kapitálu společnosti vyplácející dividendy;

b) 10 procent hrubé částky dividend ve všech ostatních případech.

Tento odstavec se nedotýká zdanění zisků společnosti, z nichž jsou dividendy vypláceny.

3. Rezident České republiky, který dostává dividendy vyplácené společností, která je rezidentem Francie, může získat refundaci zálohy do té míry, že tato záloha byla fakticky zaplácena společností, pokud jde o tyto dividendy. Předpokládá se, že hrubá částka refundované zálohy je pro účely Smlouvy dividendou. Refundace zálohy podléhá zdanění ve Francii v souladu s ustanoveními odstavce 2.

4. Výraz „dividendy“ označuje příjmy z akcií nebo jiných práv, s výjimkou pohledávek, s podílem na zisku, jakož i příjmy, se kterými se zachází jako s dividendami podle daňových zákonů státu, jehož je společnost, která rozdílí zisk, rezidentem. Rozumí se, že výraz „dividendy“ nezahrnuje příjmy uvedené v článku 16.

5. Ustanovení odstavců 1, 2 a 3 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník dividend, který je rezidentem jednoho smluvního státu, vykonává v druhém smluvním státě, jehož je rezidentem společnost vyplácející dividendy, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stále základny tam umístěné, a jestliže účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže k této stále provozovně nebo stále základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

6. Jestliže společnost, která je rezidentem jednoho smluvního státu, dosahuje zisky nebo příjmy z druhého smluvního státu, nemůže teuto druhý stát zdanit dividendy vyplácené společností, ledaže tyto dividendy jsou vypláceny rezidentu tohoto druhého státu nebo že účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže ke stále provozovně nebo stále základně, která je umístěna v tomto druhém státě, aui podrobit nerozdělené zisky společnosti dani z nerozdělených zisků společnosti, i když vyplácené dividendy nebo nerozdělené zisky pozůstávají zcela nebo zčásti ze zisků nebo z příjmů majících zdroj v tomto druhém státě.

Článek 11

ÚROKY

1. Úroky mající zdroj v jednom smluvním státě a skutečně vlastněné rezidentem druhého smluvního státu podléhají zdanění jen v tomto druhém státě.

2. Výraz „úroky“ označuje příjmy z pohledávek jakéhokoliv druhu, ať zajištěných či nezajištěných zástavním právem na nemovitosti nebo majících či nemajících právo účasti na zisku dlužníka, a zvláště, příjmy z vládních cenných papírů a příjmy z obligací nebo dluhopisů, včetně prémie a výher, které se vážou k těmto cenným papírům, obligacím nebo dluhopisům. Penále ukládané za pozdní platbu se nepovažuje za úroky pro účely tohoto článku. Výraz „úroky“ nezahrnuje žádnou část příjmu, která je považována za dividendu podle ustanovení článku 10.

3. Ustanovení odstavce 1 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník úroků, který je rezidentem jednoho smluvního státu, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají úroky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stále základny tam umístěné, a jestliže pohledávka, ze které jsou úroky placeny, se skutečně váže k této stále provozovně nebo stále základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

4. Předpokládá se, že úroky mají zdroj ve smluvním státě, jestliže plátcem je rezident tohoto státu. Jestliže však plátce úroků, ať je nebo není rezidentem některého smluvního státu, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, ve spojení s níž došlo k zadlužení, z něhož jsou úroky placeny, a tyto úroky jdou k tíži takové stále provozovny nebo stále základny, předpokládá se, že tyto úroky mají zdroj v tom státě, ve kterém je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

5. Jestliže částka úroků, které se vztahují k pohledávce, z níž jsou placeny, přesahuje, v důsledku zvláštních vztahů mezi plátcem a skutečným vlastníkem nebo mezi oběma z nich a nějakou další osobou, částku, kterou by byl smluvil plátce se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto poslední zmíněnou částku. Částka plateb,

kteřá ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna v souladu s právními předpisy každého smluvního státu, s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 12 LICENČNÍ POPLATKY

1. Licenční poplatky mající zdroj v jednom smluvním státě a vyplácené rezidentu druhého smluvního státu mohou být zdaněny v tomto druhém státě.
2. Tyto licenční poplatky však mohou být, vyjma případu druhu plateb, který je uveden v písmenu a) odstavce 3, rovněž zdaněny ve smluvním státě, v němž mají zdroj, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže skutečný vlastník licenčních poplatků je rezidentem druhého smluvního státu, daň takto uložená nepřesáhne:
 - a) 5 procent hrubé částky licenčních poplatků, a to v případě druhu plateb, který je uveden v písmenu b) odstavce 3;
 - b) 10 procent hrubé částky licenčních poplatků, a to v případě druhu plateb, který je uveden v písmenu c) odstavce 3.
3. Výraz „licenční poplatky“ označuje platby jakéhokoliv druhu obdržené jako úhrada za užití nebo za právo na užití:
 - a) jakéhokoliv autorského práva k dílu literárnímu, uměleckému nebo vědeckému, s výjimkou počítačového programu a včetně kinematografických filmů a filmů nebo pásek pro televizní nebo rozhlasové vysílání;
 - b) jakéhokoliv průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení;
 - c) jakéhokoliv patentu, ochranné známky, návrhu nebo modelu, plánu, tajného vzorce nebo výrobního postupu a počítačového programu nebo za informace, které se vztahují na zkušenosti nabyté v oblasti průmyslové, obchodní nebo vědecké (know-how).
4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník licenčních poplatků, který je rezidentem jednoho smluvního státu, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají licenční poplatky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stále základny tam umístěné, a jestliže právo nebo majetek, které dávají vznik licenčním poplatkům, se skutečně vážou k této stále provozovně nebo stále základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.
5. Předpokládá se, že licenční poplatky mají zdroj ve smluvním státě, jestliže plátcem je rezident tohoto státu. Jestliže však plátcem licenčních poplatků, ať je nebo není rezidentem některého smluvního státu, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, ve spojení s níž vznikla povinnost platit licenční poplatky, a tyto licenční poplatky jdou k tíži takové stále provozovny

nebo stálé základny, předpokládá se, že tyto licenční poplatky mají zdroj v tom státě, ve kterém je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

6. Jestliže částka licenčních poplatků, které se vztahují k užití, právu nebo informaci, za které jsou placeny, přesahuje, v důsledku zvláštních vztahů mezi plátcem a skutečným vlastníkem nebo mezi oběma z nich a nějakou další osobou, částku, kterou by byl smluvil plátec se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto poslední zmíněnou částku. Částka plateb, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna v souladu s právními předpisy každého smluvního státu, s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 13

ZISKY ZE ZCIZENÍ MAJETKU

1. a) Zisky, které pobírá rezident jednoho smluvního státu ze zcizení nemovitého majetku uvedeného v článku 6, který je umístěn ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

b) Zisky ze zcizení akcií nebo jiných práv na společnosti (jiné než společnosti, jejíž akcie jsou pravidelně obchodovány na uznávané burze), jejíž aktiva nebo majetek pozůstávají z více jak 50 procent své hodnoty z nemovitého majetku uvedeného v článku 6 a umístěného ve smluvním státě nebo z práv spojených s takovýmto nemovitým majetkem, nebo jejíž aktiva nebo majetek pobírají více jak 50 procent své hodnoty - přímo nebo nepřímo prostřednictvím vložení jedné nebo více jiných společností - z nemovitého majetku uvedeného v článku 6 a umístěného ve smluvním státě nebo z práv spojených s takovýmto nemovitým majetkem, mohou být zdaněny v tomto státě. Pro účely tohoto ustanovení nebude brán v úvahu nemovitý majetek sloužící k průmyslové, obchodní nebo zemědělské činnosti takové společnosti nebo k vykonávání svobodného povolání.

2. Zisky ze zcizení movitého majetku, který je částí provozního majetku stálé provozovny, jež má podnik jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, nebo movitého majetku, který patří ke stálé základně, kterou má rezident jednoho smluvního státu k dispozici ve druhém smluvním státě za účelem vykonávání nezávislého povolání, včetně zisků ze zcizení takové stálé provozovny (samotné nebo spolu s celým podnikem) nebo takové stálé základny, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

3. Zisky ze zcizení majetku, který je částí provozního majetku podniku a pozůstávajícího z lodí, člunů a letadel provozovaných tímto podnikem v mezinárodní dopravě a movitého majetku sloužícího k provozování těchto lodí, člunů a letadel, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž se nachází místo hlavního vedení podniku.

4. Zisky ze zcizení jakéhokoliv jiného majetku, než který je uveden v odstavcích 1, 2 a 3, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, jehož je zcizitel rezidentem.

Článek 14 NEZÁVISLÁ POVOLÁNÍ

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu ze svobodného povolání nebo z jiných činností nezávislého charakteru, podléhají zdanění jen v tomto státě, vyjma následujících případů, kdy takové příjmy mohou být rovněž zdaněny ve druhém smluvním státě:

a) jestliže má tento rezident pravidelně k dispozici ve druhém smluvním státě stálou základnu za účelem vykonávání svých činností; v takovém případě jen taková část příjmů, jakou lze přičíst této stálé základně, může být zdaněna v tomto druhém státě; nebo

b) jestliže jeho pobyt ve druhém státě po jedno nebo více období přesahuje v úhrnu 183 dny v jakémkoliv dvanáctiměsíčním období začínajícím nebo končícím v příslušném daňovém roce; v takovém případě jen taková část příjmů, která je pobírána z jeho činností vykonávaných v tomto druhém státě, může být zdaněna v tomto druhém státě.

2. Výraz „svobodné povolání“ zahrnuje obzvláště nezávislé činnosti vědecké, literární, umělecké, vychovatelské nebo učitelské, jakož i nezávislé činnosti lékařů, právníků, inženýrů, architektů, dentistů a účetních znalců.

Článek 15 ZAMĚSTNÁNÍ

1. Platy, mzdy a jiné podobné odměny, které pobírá rezident jednoho smluvního státu z důvodu zaměstnání, podléhají s výhradou ustanovení článků 16, 18, 19 a 20 zdanění jen v tomto státě, pokud zaměstnání není vykonáváno ve druhém smluvním státě. Je-li tam zaměstnání vykonáváno, mohou být odměny z něj pobírané zdaněny v tomto druhém státě.

2. Odměny, které pobírá rezident jednoho smluvního státu z důvodu zaměstnání vykonávaného ve druhém smluvním státě, podléhají bez ohledu na ustanovení odstavce 1 zdanění jen v prvně zmíněném státě, jestliže:

a) příjemce se zdržuje v druhém státě po jedno nebo více období nepřesahující v úhrnu 183 dny v jakémkoliv dvanáctiměsíčním období začínajícím nebo končícím v příslušném daňovém roce, a

b) odměny jsou vypláceny zaměstnavatelem nebo za zaměstnavatele, který není rezidentem druhého státu, a

c) odměny nejdou k tíži stálé provozovny nebo stálé základny, kterou má zaměstnavatel v druhém státě.

3. Bez ohledu na předchozí ustanovení tohoto článku mohou být odměny pobírané z důvodu zaměstnání vykonávaného na palubě lodi, člunu nebo letadla, provozovaného v mezinárodní dopravě zdaněny ve smluvním státě, v němž se nachází místo hlavního vedení podniku.

Článek 16

TANTIÉMY

Tantiémy a jiné podobné platby, které pobírá rezident jednoho smluvního státu jako člen správní rady nebo dozorčí rady společnosti, která je rezidentem druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

Článek 17

UMĚLCI A SPORTOVCI

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu jako na veřejnosti vystupující umělec, jako divadelní, filmový, rozhlasový nebo televizní umělec nebo hudebník nebo jako sportovec z takovýchto osobně vykonávaných činností ve druhém smluvním státě, mohou být bez ohledu na ustanovení článků 14 a 15 zdaněny v tomto druhém státě.

2. Jestliže příjmy z činností osobně vykonávaných umělcem nebo sportovcem neplynou umělci nebo sportovci samému, nýbrž jiné osobě, ať rezidentu některého smluvního státu nebo ne, mohou být tyto příjmy bez ohledu na ustanovení článků 7, 14 a 15 zdaněny ve smluvním státě, ve kterém jsou činnosti umělce nebo sportovce vykonávány.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí na příjmy pobírané z činností vykonávaných umělcem nebo sportovcem v jednom smluvním státě, jestliže návštěva tohoto státu je zcela nebo převážně financována z veřejných fondů jednoho nebo obou smluvních států nebo jejich místních úřadů. V takovém případě podléhá příjem zdanění jen ve smluvním státě, jehož je umělec nebo sportovec rezidentem.

Článek 18

PENZE

Penze a jiné podobné platby vyplácené rezidentu smluvního státu z důvodu dřívějšího zaměstnání podléhají s výhradou ustanovení článku 19 odstavce 2 zdanění jen v tomto státě.

Článek 19 VEŘEJNÉ FUNKCE

1. a) Odměny, jiné než penze, vyplácené jedním smluvním státem nebo místním úřadem tohoto státu fyzické osobě za služby prokazované tomuto státu nebo úřadu, podléhají zdanění jen v tomto státě.

b) Takové odměny však podléhají zdanění jen ve druhém smluvním státě, jestliže služby jsou prokazovány v tomto státě a fyzická osoba je rezidentem a státním příslušníkem tohoto státu.

2. a) Jakékoli penze vyplácené jedním smluvním státem nebo místním úřadem tohoto státu nebo vyplácené z fondů, které zřídily, fyzické osobě za služby prokázané tomuto státu nebo úřadu, podléhají zdanění jen v tomto státě.

b) Takové penze však podléhají zdanění jen ve druhém smluvním státě, jestliže fyzická osoba je rezidentem a státním příslušníkem tohoto státu.

3. Ustanovení článků 15, 16 a 18 se použijí na odměny a penze za služby prokázané v souvislosti s průmyslovou nebo obchodní činností prováděnou některým smluvním státem nebo místním úřadem tohoto státu.

Článek 20 STUDENTI A UČITELÉ

1. Platby, které dostává za účelem úhrady nákladů své výživy, vzdělávání nebo výcviku student nebo učeň, který je nebo bezprostředně před svým příjezdem do jednoho smluvního státu byl rezidentem druhého smluvního státu a který se zdržuje v prvně zmíněném státě pouze za účelem svého vzdělávání nebo výcviku, nepodléhají zdanění v tomto státě za předpokladu, že takovéto platby plynou ze zdrojů mimo tento stát.

2. Odměny, které pobírá za výuku učitel, který je nebo bezprostředně před svým příjezdem do jednoho smluvního státu byl rezidentem druhého smluvního státu a který se zdržuje v prvně zmíněném státě pouze za účelem výuky, podléhají s výhradou ustanovení článku 19 a bez ohledu na ustanovení článků 14 a 15 zdanění jen ve druhém státě, jestliže je výuka financována především z veřejných fondů tohoto druhého státu nebo jeho místních úřadů. Tento článek se vztahuje na období nepřesahující 24 měsíců ode dne prvního příjezdu učitele do prvně zmíněného státu za účelem výuky.

Článek 21 OSTATNÍ PŘÍJMY

1. Části příjmů skutečně vlastněné rezidentem smluvního státu, ať mají zdroj kdekoliv, o kterých se nepojednává v předchozích článcích této smlouvy, podléhají zdanění jen v tomto státě.

2. Ustanovení odstavce 1 se nepoužijí na příjmy jiné než příjmy z nemovitého majetku, který je definován v článku 6 odstavci 2, jestliže skutečný vlastník takových příjmů, který je rezidentem jednoho smluvního státu, vykonává v druhém smluvním státě průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stálé základny tam umístěné, a jestliže právo nebo majetek, pro které se příjmy platí, se skutečně vážou k této stálé provozovně nebo stálé základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

Článek 22 MAJETEK

1. a) Majetek představovaný nemovitým majetkem uvedeným v článku 6 může být zdaněn ve smluvním státě, ve kterém je takovýto nemovitý majetek umístěn.

b) Majetek představovaný akciemi nebo jinými právy na společnosti, jejíž aktiva nebo majetek pozůstávají z více jak 50 procent své hodnoty z nemovitého majetku uvedeného v článku 6 a umístěného ve smluvním státě nebo z práv spojených s takovýmto nemovitým majetkem, nebo jejíž aktiva nebo majetek pobírají více jak 50 procent své hodnoty - přímo nebo nepřímo prostřednictvím vložení jedné nebo více jiných společností - z nemovitého majetku uvedeného v článku 6 a umístěného ve smluvním státě nebo z práv spojených s takovýmto nemovitým majetkem, může být zdaněn v tomto státě. Pro účely tohoto ustanovení nebude brán v úvahu nemovitý majetek sloužící k průmyslové, obchodní nebo zemědělské činnosti takové společnosti nebo k vykonávání svobodného povolání.

2. Majetek představovaný movitým majetkem, který je částí provozního majetku stálé provozovny, jež má podnik jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, nebo movitým majetkem, který patří ke stálé základně, kterou má rezident jednoho smluvního státu k dispozici ve druhém smluvním státě za účelem vykonávání nezávislého povolání, může být zdaněn v tomto druhém státě.

3. Majetek představovaný majetkem, který je částí provozního majetku podniku a pozůstávající z lodí, člunů nebo letadel provozovaných tímto podnikem v mezinárodní dopravě, nebo movitým majetkem sloužícím k provozování těchto lodí, člunů nebo letadel, podléhá zdanění jen ve smluvním státě, v němž se nachází místo hlavního vedení podniku.

4. Všechny ostatní části majetku rezidenta smluvního státu podléhají zdanění jen v tomto státě.

Článek 23

VYLOUČENÍ DVOJÍHO ZDANĚNÍ

1. V případě Francie bude dvojitmu zdanění zamezeno následujícím způsobem:

a) Příjem, který může být v souladu s ustanoveními Smlouvy zdaněn v České republice nebo podléhá zdanění jen v České republice bude bez ohledu na jakékoli jiné ustanovení této smlouvy brán v úvahu při výpočtu francouzské daně, pokud takovýto příjem není osvobozen od daně společností v souladu s francouzským domácím zákonem. Česká daň nebude v takovém případě odpočitatelná od takového příjmu, ale rezident Francie bude svýhradou podmínek a omezení stanovených v pododstavci (i) a (ii) oprávněn k daňovému zápočtu oproti francouzské dani. Takovýto daňový zápočet se bude rovnat:

(i) v případě jiného příjmu, než který je uveden v pododstavci (ii), částce francouzské daně, která poměrně připadá na takovýto příjem za předpokladu, že příjemce je podroben české dani pokud jde o takovýto příjem;

(ii) v případě příjmu - podléhajícímu francouzské dani společností - uvedeného v článku 7 a v článku 13 odstavci 2, a v případě příjmu uvedeného v článku 10, článku 12, článku 13 odstavci 1, článku 15 odstavci 3, článku 16 a článku 17 odstavcích 1 a 2, částce daně zaplacené v České republice v souladu s ustanoveními těchto článků. Takový daňový zápočet však nepřesáhne částku francouzské daně, která poměrně připadá na takovýto příjem.

b) Rezident Francie, který vlastní majetek, který může být v souladu s článkem 22 odstavcem 1 a 2 zdaněn v České republice, podléhá zdanění rovněž ve Francii pokud jde o takovýto majetek. Francouzská daň bude vypočtena tak, že se povolí daňový zápočet rovnající se částce daně zaplacené v České republice z tohoto majetku. Takový daňový zápočet však nepřesáhne částku francouzské daně, která poměrně připadá na takovýto majetek.

c)

(i) Rozumí se, že výraz „částka francouzské daně, která poměrně připadá na takovýto příjem“ použitý v písmenu a) označuje:

- pokud je daň z takového příjmu vypočtena použitím poměrné sazby, částku příslušného čistého příjmu vynásobenou sazbou, která se skutečně používá na tento příjem;

- pokud je daň z takového příjmu vypočtena použitím progresivní stupnice, částku příslušného čistého příjmu vynásobenou sazbou vyplývající z poměru skutečně splatné daně z celkového zdanitelného čistého příjmu v souladu s francouzským zákonem k částce tohoto celkového čistého příjmu.

Tento výklad se analogicky použije ve vztahu k výrazu „částka francouzské daně, která poměrně připadá na takovýto majetek“ použitému v písmenu b);

(ii) Rozumí se, že výraz „částka daně zaplacená v České republice“ použitý v písmenech a) a b) označuje částku české daně skutečně a definitivně odvedenou v souladu s ustanoveními Smlouvy příjemcem nebo vlastníkem, který je rezidentem Francie, pokud jde o části příslušného příjmu nebo majetku.

2. V případě České republiky bude dvojímu zdanění zamezeno následujícím způsobem:

Česká republika může při ukládání daní svým rezidentům zahrnout do daňového základu, ze kterého se takové daně ukládají, části příjmu nebo majetku, které mohou být v souladu s ustanoveními této smlouvy rovněž zdaněny ve Francii, avšak povolí snížit částku daně vypočtenou z takového základu o částku rovnající se dani zaplacené ve Francii. Částka, o kterou se daň sníží, však nepřesáhne tu část české daně vypočtené před jejím snížením, která poměrně připadá na příjmy nebo majetek, které mohou být v souladu s ustanoveními této smlouvy zdaněny ve Francii.

Jestliže, v souladu s jakýmkoliv ustanovením Smlouvy, příjem pobíraný nebo majetek vlastněný rezidentem České republiky je osvobozen od zdanění v České republice, Česká republika může přesto, při výpočtu částky daně ze zbývajících příjmů nebo majetku tohoto rezidenta, vzít v úvahu osvobozený příjem nebo majetek.

Článek 24

ZÁKAZ DISKRIMINACE

1. a) Státní příslušníci jednoho smluvního státu nebudou podrobeni ve druhém smluvním státě žádnému zdanění nebo jakýmkoliv povinností s ním spojenými, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeni státní příslušníci tohoto druhého státu, kteří jsou, zejména s ohledem na rezidenci, ve stejné situaci. Toto ustanovení se bez ohledu na ustanovení článku 1 vztahuje rovněž na osoby, které nejsou rezidenty jednoho nebo obou smluvních států.

b) Rozumí se, pro účely písmene a), že fyzická osoba, právnická osoba, osobní společnost nebo sdružení, která nebo které je rezidentem jednoho smluvního státu se nenachází ve stejné situaci jako fyzická osoba, právnická osoba, osobní společnost nebo sdružení, která nebo které není rezidentem tohoto státu; toto se použije ať je definice státní příslušnosti jakákoliv, i když právnické osoby, osobní společnosti nebo sdružení jsou považovány za státní příslušníky smluvního státu, jehož jsou rezidenty.

2. Zdanění stále provozovny, jež má podnik jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě nebo stále základny, kterou má rezident jednoho smluvního státu

k dispozici ve druhém smluvním státě za účelem vykonávání nezávislého povolání, nebude v tomto druhém státě nepříznivější než zdanění podniků nebo rezidentů tohoto druhého státu, kteří vykonávají tytéž činnosti. Toto ustanovení nebude vykládáno jako závazek jednoho smluvního státu, aby přiznal rezidentům druhého smluvního státu jakékoliv osobní úlevy, slevy a snížení daně z důvodu osobního stavu nebo povinností k rodině, které přiznává svým vlastním rezidentům.

3. Pokud se nebudou aplikovat ustanovení článku 9, článku 11 odstavce 5 nebo článku 12 odstavce 6, budou úroky, licenční poplatky a jiné výlohy placené podnikem jednoho smluvního státu rezidentu druhého smluvního státu, odčitatelné pro účely stanovení zdanitelných zisků takového podniku za stejných podmínek, jako kdyby byly placeny rezidentu prvně zmíněného státu. Podobně jakékoliv dluhy podniku jednoho smluvního státu vůči rezidentu druhého smluvního státu budou pro účely stanovení zdanitelného majetku takového podniku odčitatelné za stejných podmínek, jako kdyby byly smlouveny vůči rezidentu prvně zmíněného státu.

4. Podniky jednoho smluvního státu, jejichž kapitál je zcela nebo zčásti, přímo nebo nepřímo vlastněn nebo kontrolován jedním nebo více rezidenty druhého smluvního státu, nebudou podrobeny v prvně zmíněném státě žádnému zdanění nebo jakýmkoliv povinností s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeny ostatní podobné podniky prvně zmíněného státu.

5. a) Příspěvky odvedené fyzickou osobou, která vykonává zaměstnání v jednom smluvním státě, do penzijního systému, který je založen a pro daňové účely uznáván ve druhém smluvním státě, budou v prvně zmíněném státě odpočitatelné při stanovování zdanitelného příjmu fyzické osoby, a bude se s nimi v tomto státě zacházet stejným způsobem a s výhradou stejných podmínek a omezení jako s příspěvky prováděnými do penzijního systému, který je pro daňové účely uznáván v tomto prvně zmíněném státě za předpokladu, že penzijní systém je přijímán příslušným úřadem tohoto státu jako obecně odpovídající penzijnímu systému uznávanému tímto státem pro daňové účely.

b) Pro účely písmene a):

(i) výraz „penzijní systém“ označuje soustavu, na které se fyzická osoba účastní, aby si zajistila důchodové peněžní dávky splatné pokud jde o zaměstnání uvedené v písmenu a); a

(ii) penzijní systém je ve státě „pro daňové účely uznáván“, jestliže příspěvky do systému jsou v tomto státě způsobilé k daňovému odpočtu.

6. Osвобоzení a jiné výhody stanovené daňovými zákony jednoho smluvního státu ve prospěch tohoto státu nebo jeho místních úřadů, které vykonávají neobchodní činnost se použijí podle stejných podmínek ve vztahu k druhému smluvnímu státu nebo k jeho místním úřadům, které vykonávají stejnou nebo obdobnou činnost.

Bez ohledu na ustanovení odstavce 7 se ustanovení tohoto odstavce nevztahují na daně nebo poplatky splatné za prokázané služby.

7. Ustanovení tohoto článku se bez ohledu na ustanovení článku 2 vztahují na daně všeho druhu a pojmenování.

Článek 25

ŘEŠENÍ PŘÍPADŮ DOHODOU

1. Jestliže se osoba domnívá, že opatření jednoho nebo obou smluvních států vedou nebo povedou u ní ke zdanění, které není v souladu s ustanoveními této smlouvy, může, bez ohledu na opravné prostředky, které poskytují vnitrostátní právní předpisy těchto států, předložit svůj případ příslušnému úřadu smluvního státu, jehož je rezidentem nebo, jestliže její případ spadá pod článek 24 odstavec 1, úřadu smluvního státu, jehož je státním příslušníkem. Případ musí být předložen do tří let od prvního oznámení opatření vedoucího ke zdanění, které není v souladu s ustanoveními Smlouvy.

2. Jestliže bude příslušný úřad považovat námitku za oprávněnou a nebude-li sám schopou najít uspokojivé řešení, bude se snažit, aby případ vyřešil vzájemnou dohodou s příslušným úřadem druhého smluvního státu tak, aby se zamezilo zdauění, které není v souladu se Smlouvou. Jakákoliv dosažená dohoda bude uskutečněna bez ohledu na jakékoliv časové lhůty ve vnitrostátních právních předpisech smluvních států.

3. Příslušné úřady smluvních států se budou snažit vyřešit vzájemnou dohodou jakékoliv obtíže nebo pochybnosti, které mohou vzniknout při výkladu nebo provádění Smlouvy. Mohou rovněž spolu konzultovat za účelem vyloučení dvojího zdanění v případech neupravených ve Smlouvě.

4. Příslušné úřady smluvních států nebo jejich zástupci mohou vejít v přímý styk za účelem dosažení dohody ve smyslu předchozích odstavců tohoto článku. Jestliže se ústní výměna názorů jeví pro dosažení dohody účelnou, může se taková výměna uskutečnit prostřednictvím komise složené z příslušných úřadů smluvních států nebo jejich zástupců.

Článek 26

VÝMĚNA INFORMACÍ

1. Příslušné úřady smluvních států si budou vyměňovat takové informace, jaké jsou nutné pro provádění ustanovení této smlouvy nebo vnitrostátních právních předpisů smluvních států, které se vztahují na daně, jež jsou předmětem Smlouvy, pokud zdanění, které upravují, není v rozporu se Smlouvou. Výměna

informací není omezena článkem 1. Veškeré informace obdržené smluvním státem budou udržovány v tajnosti stejným způsobem jako informace získané podle vnitrostátních právních předpisů tohoto státu a budou poskytnuty pouze osobám nebo úřadům (včetně soudů a správních úřadů), které se zabývají vyměřováním nebo vybíráním daní, na něž se Smlouva vztahuje, vymáháním nebo trestním stíháním ve věci těchto daní nebo rozhodováním o opravných prostředcích ve vztahu k těmto daním. Tyto osoby nebo úřady použijí tyto informace jen k těmto účelům. Mohou sdělit tyto informace při veřejných sondních řízeních nebo v soudních rozhodnutích.

2. Ustanovení odstavce 1 nebudou v žádném případě vykládána tak, že ukládají některému smluvnímu státu povinnost:

- a) provést správní opatření, která by porušovala právní předpisy a správní praxi tohoto nebo druhého smluvního státu;
- b) poskytnout informace, které nemohou být získány na základě právních předpisů nebo v běžném správním řízení tohoto nebo druhého smluvního státu;
- c) poskytnout informace, které by odhalily jakékoliv obchodní, podnikové, průmyslové, komerční nebo profesní tajemství nebo obchodní postup, nebo informace, jejichž sdělení by bylo v rozporu s veřejným pořádkem.

Článek 27

DIPLOMATÉ A KONZULÁRNÍ ÚŘEDNÍCI

1. Nic v této smlouvě se nedotýká daňových výsad členů diplomatických misí, členů konzulárních úřadů a členů stálých misí při mezinárodních organizacích, které jim přísluší na základě obecných pravidel mezinárodního práva nebo na základě ustanovení zvláštních dohod.

2. Bez ohledu na ustanovení článku 4 se pro účely Smlouvy předpokládá, že fyzická osoba, která je členem diplomatické mise, konzulárního úřadu nebo stálé mise jednoho smluvního státu, která je umístěna nebo který je umístěn ve druhém smluvním státě nebo ve třetím státě, je rezidentem vysílajícího státu, jestliže tato fyzická osoba je podrobena ve vysílajícím státě stejným povinnostem ve vztahu k dani z jejího celkového příjmu a majetku jako jsou rezidenti tohoto státu.

3. Smlouva se nevztahuje na mezinárodní organizace, orgány nebo úředníky těchto organizací a na osoby, které jsou členy diplomatické mise, konzulárního úřadu nebo stálé mise třetího státu, které nebo kteří se nacházejí nebo se zdržují v jednom smluvním státě a které nebo kteří nejsou podrobena v žádném smluvním státě stejným povinnostem ve vztahu k dani z jejich celkového příjmu a majetku jako jsou rezidenti tohoto státu.

Článek 28 ZPŮSOB PROVÁDĚNÍ

1. Příslušné úřady smluvních států mohou společně nebo odděleně upravit způsob provádění Smlouvy.
2. Obzvláště, aby v jednom smluvním státě získali výhody stauovené v člancích 10, 11 a 12, předloží rezidenti druhého smluvního státu, pokud to není jinak upraveno příslušnými úřady, formulář o potvrzení rezidence stanovující obzvláště charakter a částku nebo hodnotu příslušného příjmu a obsahující potvrzení daňové správy tohoto druhého státu.

Článek 29 VSTUP V PLATNOST

1. Smluvní státy si vzájemně oznámí splnění příslušných postupů požadovaných pro vstup v platnost této smlouvy. Smlouva vstoupí v platnost první den druhého měsíce, který následuje den přijetí pozdějšího z těchto oznámení.
2. Ustanovení Smlouvy se budou provádět:
 - a) pokud jde o daně z příjmů vybírané srážkou u zdroje, ve vztahu k částkám zdanitelným po kalendářním roce, ve kterém Smlouva vstoupí v platnost;
 - b) pokud jde o daně z příjmů, které nejsou vybírány srážkou u zdroje, ve vztahu k příjmům vážícím se k jakémukoliv kalendářnímu roku nebo účetnímu období, podle toho, o jaký případ jde, začínajícímu po kalendářním roce, ve kterém Smlouva vstoupí v platnost;
 - c) pokud jde o ostatní daně, ve vztahu ke zdaňování daňových případů, které se vyskytnou po kalendářním roce, ve kterém Smlouva vstoupí v platnost.
3. Dnem, kdy se začne provádět tato smlouva, se ve vztazích mezi Francouzskou republikou a Českou republikou přestane provádět Smlouva mezi vládou Francouzské republiky a vládou Československé socialistické republiky o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu, podepsaná v Paříži 1. června 1973.

Článek 30 VÝPOVĚĎ

1. Tato smlouva zůstane v platnosti dokud nebude vypovězena některým smluvním státem. Každý smluvní stát může diplomatickou cestou, podáním výpovědi Smlouvu vypovědět, a to nejméně šest měsíců před koncem každého

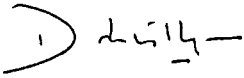
kalendářního roku následujícího po období pěti let ode dne, kdy Smlouva vstoupí v platnost.

2. V takovém případě se Smlouva přestane provádět:

- a) pokud jde o daně z příjmů vybírané srážkou u zdroje, ve vztahu k částkám zdanitelným po kalendářním roce, ve kterém byla dána výpověď;
- b) pokud jde o daně z příjmů, které nejsou vybírány srážkou u zdroje, ve vztahu k příjmům vázícím se k jakémukoliv kalendářnímu roku nebo účetnímu období, podle toho, o jaký případ jde, začínajícímu po kalendářním roce, ve kterém byla dána výpověď;
- c) pokud jde o ostatní daně, ve vztahu ke zdaňování daňových případů, které se vyskytnou po kalendářním roce, ve kterém byla dána výpověď.

Na důkaz toho podepsaní, k tomu řádně zmocnění, podepsali tuto smlouvu.

Dáno v *Paříž* dne *28. dubna* roku *2003*
ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce francouzském a českém, přičemž oba texty mají stejnou platnost.

Za vládu Francouzské republiky

Za vládu České republiky

PROTOKOL

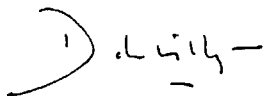
Při přístupu k podpisu Smlouvy mezi vládou Francouzské republiky a vládou České republiky o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku se zástupci obou vlád dohodli na následujících ustanoveních, která tvoří nedílnou součást Smlouvy.

1. Pokud jde o článek 2 odstavec 3 písmeno b), daň z platů je upravena ustanoveními Smlouvy, která se používají ve vztahu k ziskům podniků nebo ve vztahu k příjmům z nezávislého povolání podle toho, o jaký případ jde.
2. Rozumí se, že výrazy „jeden smluvní stát“ nebo „druhý smluvní stát“ a výraz „místní úřady“ použité v článku 4 odstavci 1, článku 17 odstavci 3, článku 19, článku 20 odstavci 2 a článku 24 odstavci 6 zahrnují na základě veřejného práva zřízené právníky osoby každého ze smluvních států nebo jejich místních úřadů.
3. Pokud jde o článek 5, staveniště nebo stavební, montážní nebo instalační projekt nebo dozor s tím spojený, které začaly před dnem, kdy se začala tato smlouva provádět, nevytváří stálou provozovnu.
4. Pokud jde o článek 12, platby obdržené jako náhrada za technické služby, včetně studií nebo znaleckých posudků vědeckého, geologického nebo technického charakteru, nebo za technické (inženýrské) smlouvy, včetně projektů s tím souvisejících, nebo za poradenské nebo dozorčí služby nejsou platbami obdrženy jako náhrada za informace, které se vztahují na zkušenosti nabyté v oblasti průmyslové, obchodní nebo vědecké.
5. Ustanovení článku 16 se vztahují rovněž na příjem uvedený v článku 62 francouzského daňového zákona, který je pobírán fyzickou osobou, která je rezidentem České republiky, jako společníkem nebo manažerem společnosti, která je rezidentem Francie a která je ve Francii podrobena dani společnosti.
6. Rozumí se, že ustanovení článku 21 se nevztahují obzvláště na jakékoliv dividendy, úroky a licenční poplatky tak, jak jsou definovány v článku 10, 11 a 12 podle toho, o jaký případ jde.

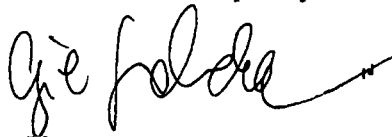
Na důkaz toho podepsaní, k tomu řádně zmocnění, podepsali tento protokol.

Dáno v *Prague* dne *28. dubna* roku *2003*
ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce francouzském a českém, přičemž oba texty mají stejnou platnost.

Za vládu Francouzské republiky

Za vládu České republiky

[FRENCH TEXT — TEXTE FRANÇAIS]

CONVENTION ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE FRANÇAISE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE TCHÈQUE EN VUE D'ÉVITER LES DOUBLES IMPOSITIONS ET DE PRÉVENIR L'ÉVASION ET LA FRAUDE FISCALES EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE

Le Gouvernement de la République française et le Gouvernement de la République Tchèque,

désireux de conclure une Convention en vue d'éviter les doubles impositions et de prévenir l'évasion et la fraude fiscales en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune,

sont convenus des dispositions suivantes :

Article 1. Personnes Concernées

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.

Article 2. Impôts Visés

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu et sur la fortune perçus pour le compte d'un Etat contractant ou de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu et sur la fortune les impôts perçus sur le revenu total, sur la fortune totale, ou sur des éléments du revenu ou de la fortune, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, les taxes sur le montant global des salaires payés par les employeurs, ainsi que les impôts sur les plus-values.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique la Convention sont notamment :

- a) en ce qui concerne la République tchèque :
 - i) l'impôt sur le revenu des personnes physiques;
 - ii) l'impôt sur le revenu des personnes morales;
 - iii) l'impôt sur les biens immeubles,
(ci-après dénommés "impôt tchèque").
- b) en ce qui concerne la France :
 - i) l'impôt sur le revenu;
 - ii) l'impôt sur les sociétés;
 - iii) la taxe sur les salaires;
 - iv) l'impôt de solidarité sur la fortune;

y compris toutes retenues à la source, tous précomptes et avances décomptés sur ces impôts;

(ci-après dénommés “impôt français”);

4. La Convention s'applique aussi aux impôts de nature identique ou analogue qui seraient établis après la date de signature de la Convention et qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des Etats contractants se communiquent les modifications importantes apportées à leurs législations fiscales respectives.

Article 3. Définitions Générales

1. Au sens de la présente Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente :

a) L'expression “République tchèque” désigne le territoire de la République tchèque sur lequel la République tchèque exerce, en conformité avec son droit interne et avec le droit international, ses droits souverains;

b) le terme “France” désigne les départements européens et d'outre mer de la République française, y compris la mer territoriale, et au-delà de celle-ci les zones sur lesquelles, en conformité avec le droit international, la République française a des droits souverains aux fins de l'exploration et de l'exploitation des ressources naturelles des fonds marins, de leur sous-sol et des eaux surjacentes;

c) les expressions “un Etat contractant” et “l'autre Etat contractant” désignent, suivant les cas, la France ou la République tchèque.;

d) le terme “personne” comprend les personnes physiques, les sociétés et tous autres groupements de personnes;

e) le terme “société” désigne toute personne morale, ou toute entité qui est considérée comme une personne morale aux fins d'imposition;

f) les expressions “entreprise d'un Etat contractant” et “entreprise de l'autre Etat contractant” désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un Etat contractant et une entreprise, exploitée par un résident de l'autre Etat contractant;

g) le terme “national” désigne :

i) toute personne physique qui possède la nationalité d'un Etat contractant;

ii) toute personne morale, société de personnes ou association constituée conformément à la législation en vigueur dans un Etat contractant.

h) l'expression “trafic international” désigne tout transport effectué par un navire, un bateau ou un aéronef exploité par une entreprise dont le siège de direction effective est situé dans un Etat contractant, sauf lorsque le navire, le bateau ou l'aéronef n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre Etat contractant;

i) l'expression “autorité compétente” désigne :

i) dans le cas de la République tchèque, le ministre des finances ou son représentant autorisé;

ii) dans le cas de la France, le ministre chargé du budget ou son représentant autorisé.

2. Pour l'application de la Convention à un moment donné par un Etat contractant, tout terme ou expression qui n'y est pas défini a, sauf si le contexte exige une interprétation différente, le sens que lui attribue, à ce moment, le droit de cet Etat concernant les impôts auxquels s'applique la Convention, le sens attribué à ce terme ou expression par le droit fiscal de cet Etat prévalant sur le sens que lui attribuent les autres branches du droit de cet Etat.

Article 4. Résident

1. Au sens de la présente Convention, l'expression "résident d'un Etat contractant" désigne toute personne qui, en vertu de la législation de cet Etat, est assujettie à l'impôt dans cet Etat, en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction, ou de tout autre critère de nature analogue et s'applique aussi à cet Etat ainsi qu'à toutes ses collectivités locales. Toutefois, cette expression ne comprend pas les personnes qui ne sont assujetties à l'impôt dans cet Etat que pour les revenus de sources situées dans cet Etat ou pour la fortune qui y est située.

2. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux Etats contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

a) cette personne est considérée comme un résident seulement de l'Etat où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux Etats, elle est considérée comme un résident seulement de l'Etat avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b) si l'Etat où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des Etats, elle est considérée comme un résident seulement de l'Etat où elle séjourne de façon habituelle;

c) si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux Etats ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme un résident seulement de l'Etat dont elle possède la nationalité;

d) si cette personne possède la nationalité des deux Etats ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des Etats contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux Etats contractants, elle est considérée comme un résident seulement de l'Etat où son siège de direction effective est situé.

4. L'expression "résident d'un Etat contractant" comprend les sociétés de personnes et les groupements de personnes qui ont leur siège de direction effective dans cet Etat, et qui ne sont pas soumis dans cet Etat à l'impôt sur les sociétés lorsque cet Etat est la France ou à l'impôt sur le revenu des personnes morales lorsque cet Etat est la République tchèque, et dont tous les associés et autres membres sont personnellement redevables dans cet Etat de l'impôt à raison de leur quote-part de revenus correspondant à leurs droits ou parts dans ces sociétés de personnes ou groupes de personnes.

Article 5. Etablissement Stable

1. Au sens de la présente Convention, l'expression "établissement stable" désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression "établissement stable" comprend notamment :

- a) un siège de direction,
- b) une succursale,
- c) un bureau,
- d) une usine,
- e) un atelier et
- f) une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.

3. Le terme "établissement stable" comprend également :

a) Un chantier de construction ou de montage ou d'installation si sa durée dépasse douze mois.

b) les activités de supervision liées à un chantier visé au a) et rendues dans l'Etat contractant où le chantier de construction ou de montage est situé, mais seulement si ces services se poursuivent pendant une période ou des périodes cumulées excédant douze mois.

c) la fourniture de services y compris les services de consultation ou de direction, par une entreprise d'un Etat contractant agissant par l'intermédiaire de salariés ou d'autre personnel engagés par l'entreprise à cette fin, mais seulement lorsque ces activités se poursuivent sur le territoire de l'autre Etat contractant pendant une ou des périodes excédant au total neuf mois au cours d'une période quelconque de quinze mois.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, on considère qu'il n'y a pas "établissement stable" si :

a) il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de marchandises appartenant à l'entreprise;

b) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;

c) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de transformation par une autre entreprise;

d) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des marchandises ou de réunir des informations, pour l'entreprise;

e) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire;

f) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins de l'exercice cumulé d'activités mentionnées aux alinéas a à e, à condition que l'activité d'ensemble de l'installation fixe d'affaires résultant de ce cumul garde un caractère préparatoire ou auxiliaire.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, lorsqu'une personne - autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'applique le paragraphe 6- agit pour le compte d'une entreprise et dispose dans un Etat contractant de pouvoirs qu'elle y exerce habituellement lui permettant de conclure des contrats au nom de l'entreprise, cette entreprise est considérée comme ayant un établissement stable dans cet Etat pour toutes les activités que cette personne exerce pour l'entreprise, à moins que les activités de cette personne ne soient limitées à celles qui sont mentionnées au paragraphe 4 et qui, si elles étaient exercées par l'intermédiaire d'une installation fixe d'affaires, ne permettraient pas de considérer cette installation comme un établissement stable selon les dispositions de ce paragraphe.

6. Une entreprise n'est pas considérée comme ayant un établissement stable dans un Etat contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre agent jouissant d'un statut indépendant, à condition que ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité.

7. Le fait qu'une société qui est un résident d'un Etat contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est un résident de l'autre Etat contractant ou qui y exerce son activité (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

Article 6. Revenus Immobiliers

1. Les revenus perçus par un résident d'un Etat contractant provenant de biens immobiliers (y compris les revenus des exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. L'expression "biens immobiliers" a le sens que lui attribue le droit de l'Etat contractant où les biens considérés sont situés. L'expression comprend en tous cas les accessoires, le cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles, ainsi que les options, promesses de vente et droits semblables relatifs à ces biens; les navires, bateaux et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation des biens immobiliers.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

5. Lorsque des actions, ou autres droits dans une société, donnent la jouissance de biens immobiliers situés dans un Etat contractant et détenus par cette société, les revenus provenant de l'utilisation directe, de la location ou de l'usage sous toute autre forme de ce droit de jouissance sont imposables dans cet Etat nonobstant les dispositions des articles 7 et 14.

Article 7. Bénéfices des Entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité d'une telle façon, les bénéfices de l'entreprise sont imposables dans l'autre Etat mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cet établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un Etat contractant exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé, dans chaque Etat contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'Etat où est situé cet établissement stable, soit ailleurs.

4. S'il est d'usage, dans un Etat contractant, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre les diverses parties, aucune disposition du paragraphe 2 n'empêche cet Etat contractant de déterminer les bénéfices imposables selon la répartition en usage; la méthode de répartition adoptée doit cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes contenus dans le présent article.

5. Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du fait qu'il a simplement acheté des marchandises pour l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

7. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions de ces articles ne sont pas affectées par les dispositions du présent article.

Article 8. Navigation Maritime et Aérienne

1. Les bénéfices provenant de l'exploitation, en trafic international, de navires, de bateaux ou d'aéronefs ne sont imposables que dans l'Etat contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé. Nonobstant les dispositions de l'article 12, ces bénéfices comprennent aussi les revenus tirés par cette entreprise de l'utilisation, de l'entretien ou de la location de conteneurs pour le transport de biens ou de marchandises en trafic international, à condition que ces activités soient accessoires à l'exploitation, en trafic international, de navires, de bateaux ou d'aéronefs par l'entreprise.

2. Si le siège de direction effective d'une entreprise de navigation maritime est à bord d'un navire ou d'un bateau, ce siège est considéré comme situé dans l'Etat contractant où se

trouve le port d'attache de ce navire ou de ce bateau, ou à défaut de port d'attache, dans l'Etat contractant dont l'exploitant du navire ou du bateau est un résident.

3. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article s'appliquent aussi aux bénéficiaires provenant de la participation à un groupe ("pool"), une exploitation en commun ou un organisme international d'exploitation.

4. Nonobstant les dispositions de l'article 2 :

a) une entreprise qui a son siège de direction effective en République tchèque et qui exploite en trafic international des aéronefs est dégrevée d'office en France de la taxe professionnelle, due à raison de cette activité;

b) une entreprise qui a son siège de direction effective en France et qui exploite en trafic international des aéronefs est dégrevée d'office en République tchèque de toute taxe analogue à la taxe professionnelle française, due à raison de cette activité.

Article 9. Entreprises Associées

Lorsque :

a) une entreprise d'un Etat contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre Etat contractant, ou que

b) les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un Etat contractant et d'une entreprise de l'autre Etat contractant,

et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéficiaires qui, sans ces conditions, auraient été réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

Article 10. Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, et selon la législation de cet Etat, mais si leur bénéficiaire effectif est un résident de l'autre Etat contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

a) 0 pour cent du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société qui détient directement au moins 25 pour cent du capital de la société qui paie les dividendes;

b) 10 pour cent du montant brut des dividendes dans tous les autres cas.

Les dispositions de ce paragraphe n'affectent pas l'imposition de la société au titre des bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

3. Un résident de la République tchèque qui reçoit des dividendes payés par une société qui est un résident de France peut obtenir le remboursement du précompte dans la mesure où celui-ci a été effectivement acquitté par la société à raison de ces dividendes. Le montant brut du précompte remboursé est considéré, comme un dividende pour l'application de la Convention. Il est imposable en France en application des dispositions du paragraphe 2.

4. Le terme "dividende" désigne les revenus provenant d'actions, ou autres parts bénéficiaires, à l'exception des créances, ainsi que les revenus soumis au régime des distributions par la législation fiscale de l'Etat dont la société distributrice est un résident. Il est entendu que le terme "dividende" ne comprend pas les revenus visés à l'article 16.

5. Les dispositions des paragraphes 1, 2 et 3 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la participation génératrice des dividendes s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant les cas, sont applicables.

6. Lorsqu'une société qui est un résident d'un Etat contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre Etat contractant, cet autre Etat ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre Etat ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe situés dans cet autre Etat, ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre Etat.

Article 11. Intérêts

1. Les intérêts provenant d'un Etat contractant et dont le bénéficiaire effectif est un résident de l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans cet autre Etat.

2. Le terme "intérêts" désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunts, y compris les primes et lots attachés à ces titres. Les pénalisations pour paiement tardif ne sont pas considérées comme des intérêts au sens du présent article. Le terme "intérêts" ne comprend pas les éléments de revenu qui sont considérés comme des dividendes selon les dispositions de l'article 10.

3. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les intérêts, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la créance génératrice des intérêts s'y rattache effec-

tivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant les cas, sont applicables.

4. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable ou une base fixe pour lequel la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supporte la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'Etat où l'établissement stable, ou la base fixe, est situé.

5. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque Etat contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 12. Redevances

1. Les redevances provenant d'un Etat contractant et payées à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces redevances, excepté le cas des rémunérations de toute nature visées au a) du paragraphe 3, sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet Etat mais, si le bénéficiaire effectif des redevances est un résident de l'autre Etat contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

a) 5 pour cent du montant brut des redevances pour les rémunérations visées à l'alinéa b) du paragraphe 3;

b) 10 pour cent du montant brut pour les rémunérations visées à l'alinéa c) du paragraphe 3.

3. Le terme "redevances" désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage :

a) d'un droit d'auteur littéraire, artistique ou scientifique à l'exception des logiciels informatiques, y compris également les oeuvres cinématographiques et les films ou les enregistrements pour les émissions de télévision ou radiophoniques.

b) d'un équipement industriel, commercial ou scientifique.

c) d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets ou de logiciels informatiques ou pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique ("know-how"),

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les redevances, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des redevances

s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant les cas, sont applicables.

5. Les redevances sont considérées comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat un établissement stable, ou une base fixe, pour lequel l'obligation donnant lieu au paiement des redevances a été contractée et qui supporte la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'Etat où l'établissement stable, ou la base fixe, est situé.

6. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque Etat contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 13. Gains En Capital

1. a) Les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers visés à l'article 6 et situés dans l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

b) Les gains provenant de l'aliénation d'actions, parts ou autres droits dans une société, autre qu'une société dont les actions font l'objet de transactions régulières sur un marché boursier réglementé, dont l'actif ou les biens sont constitués pour plus de 50 pour cent de leur valeur ou tirent plus de 50 pour cent de leur valeur - directement ou indirectement par l'interposition d'une ou plusieurs autres sociétés - de biens immobiliers visés à l'article 6 et situés dans un Etat contractant ou de droits portant sur de tels biens sont imposables dans cet Etat. Pour l'application de cette disposition, ne sont pas pris en considération les biens immobiliers affectés par une telle société à sa propre exploitation industrielle, commerciale ou agricole ou à l'exercice par elle d'une profession indépendante.

2. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant, ou de biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un Etat contractant dispose dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris de tels gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre Etat.

3. Les gains provenant de l'aliénation de biens qui font partie de l'actif d'une entreprise et qui consistent en navires, bateaux ou aéronefs exploités par elle en trafic international ou en biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires, bateaux ou aéronefs ne sont imposables que dans l'Etat contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé.

4. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux qui sont visés aux paragraphes 1, 2 et 3 ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont le cédant est un résident.

Article 14. Professions Indépendantes

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire d'une profession libérale ou d'autres activités de caractère indépendant ne sont imposables que dans cet Etat, à l'exception des circonstances suivantes, dans lesquelles ces revenus sont aussi imposables dans l'autre Etat contractant :

a) le résident dispose de façon habituelle dans l'autre Etat contractant d'une base fixe pour l'exercice de son activité; dans ce cas, seuls les revenus imputables à cette base fixe sont imposables dans cet autre Etat; ou

b) le résident séjourne dans l'autre Etat pendant une période ou des périodes excédant au total 183 jours au cours de toute période de douze mois commençant ou se terminant pendant l'année fiscale considérée; dans ce cas, seuls les revenus qu'il tire de ses activités exercées dans cet autre Etat sont imposables dans cet autre Etat.

2. L'expression "profession libérale" comprend notamment les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 15. Professions Dépendantes

1. Sous réserve des dispositions des articles 16, 18, 19 et 20, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre Etat contractant. Si l'emploi y est exercé, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre Etat.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans le premier Etat si :

a) le bénéficiaire séjourne dans l'autre Etat pendant une période ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours au cours de toute période de douze mois consécutifs commençant ou se terminant dans l'année fiscale considérée, et

b) les rémunérations sont payées par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre Etat, et

c) la charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a dans l'autre Etat.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations reçues au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire, d'un bateau ou d'un aéronef exploités en trafic international sont imposables dans l'Etat contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé.

Article 16. Jetons de Présence

Les jetons de présence et autres rétributions similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration ou de surveillance d'une société qui est un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

Article 17. Artistes et Sportifs

1. Nonobstant les dispositions des articles 14 et 15, les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre Etat contractant en tant qu'artiste du spectacle, tel qu'un artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou qu'un musicien, ou en tant que sportif, sont imposables dans cet autre Etat.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou un sportif exerce personnellement et en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne, qu'elle soit ou non un résident d'un Etat contractant, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 7, 14 et 15, dans l'Etat contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas aux revenus provenant d'activités exercées dans un Etat contractant par un artiste du spectacle ou un sportif lorsque ces activités dans le premier Etat sont financées entièrement ou principalement par des fonds publics de l'un ou des deux Etats contractants ou de leurs collectivités locales. Dans ce cas, les revenus ne sont imposables que dans l'Etat contractant où l'artiste ou le sportif est un résident.

Article 18. Pensions

Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 19, les pensions et autres rémunérations similaires payées à un résident d'un Etat contractant au titre d'un emploi antérieur ne sont imposables que dans cet Etat.

Article 19. Rémunérations Publiques

1. a) Les rémunérations, autres que les pensions, payées par un Etat contractant ou l'une de ses collectivités locales à une personne physique au titre de services rendus à cet Etat ou collectivité ne sont imposables que dans cet Etat.

b) Toutefois, ces rémunérations ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si les services sont rendus dans cet Etat et si la personne physique est un résident de cet Etat et en possède la nationalité.

2. a) Les pensions payées par un Etat contractant ou l'une de ses collectivités locales soit directement, soit par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique au titre de services rendus à cet Etat ou collectivité ne sont imposables que dans cet Etat.

b) Toutefois, ces pensions ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si la personne physique est un résident de cet Etat et en possède la nationalité,

3. Les dispositions des articles 15, 16 et 18 s'appliquent aux rémunérations ainsi qu'aux pensions payées au titre de services rendus dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par un Etat contractant ou l'une de ses collectivités locales.

Article 20. Etudiants et Professeurs

1. Les sommes qu'un étudiant ou un stagiaire qui est, ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un Etat contractant, un résident de l'autre Etat contractant et qui séjourne dans le premier Etat à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation, reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet Etat, à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet Etat.

2. Sous réserve des dispositions de l'article 19 et nonobstant les dispositions des articles 14 et 15, les rémunérations que reçoit un enseignant qui est, ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un Etat contractant, un résident de l'autre Etat contractant et qui séjourne dans le premier Etat à seule fin d'enseigner, et qui proviennent de ces activités, ne sont imposables que dans l'autre Etat lorsque ces activités sont financées principalement par des fonds publics de cet autre Etat ou l'une de ses collectivités locales. Le présent article s'applique pour une période n'excédant pas 24 mois à partir de la date d'arrivée de l'enseignant dans le premier Etat aux fins d'enseigner.

Article 21. Autres Revenus

1. Les éléments du revenu d'un résident d'un Etat contractant, d'où qu'ils proviennent, dont ce résident est le bénéficiaire effectif et qui ne sont pas traités dans les articles précédents de la présente Convention ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus autres que les revenus provenant de biens immobiliers tels qu'ils sont définis au paragraphe 2 de l'article 6, lorsque le bénéficiaire effectif de tels revenus, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant, soit une activité industrielle et commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des revenus s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant les cas, sont applicables.

Article 22. Fortune

1. a) La fortune constituée par des biens immobiliers visés à l'article 6 est imposable dans l'Etat contractant où ces biens immobiliers sont situés.

b) La fortune constituée par des actions, parts ou autres droits dans une société, dont l'actif ou les biens sont constitués pour plus de 50 pour cent de leur valeur ou tirent plus de 50 pour cent de leur valeur - directement ou indirectement par l'interposition d'une ou plusieurs autres sociétés - de biens immobiliers visés à l'article 6 et situés dans un Etat contractant ou de droits portant sur de tels biens est imposable dans cet Etat. Pour l'application de cette disposition, ne sont pas pris en considération les biens immobiliers affectés

par une telle société à sa propre exploitation industrielle, commerciale ou agricole, ou à l'exercice par elle d'une profession indépendante.

2. La fortune constituée par des biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant, ou par des biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un Etat contractant dispose dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, est imposable dans cet autre Etat.

3. La fortune constituée par des biens qui font partie de l'actif d'une entreprise et qui consistent en navires, bateaux et aéronefs exploités par elle en trafic international ainsi qu'en biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires, bateaux ou aéronefs n'est imposable que dans l'Etat contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé.

4. Tous les autres éléments de la fortune d'un résident d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat.

Article 23. Elimination des Doubles Impositions

1. En ce qui concerne la France, les doubles impositions sont éliminées de la manière suivante :

a) Nonobstant toute autre disposition de la présente Convention, les revenus qui sont imposables ou ne sont imposables qu'en République tchèque conformément aux dispositions de la Convention sont pris en compte pour le calcul de l'impôt français lorsqu'ils ne sont pas exemptés de l'impôt sur les sociétés en application de la législation interne française. Dans ce cas, l'impôt tchèque n'est pas déductible de ces revenus, mais le résident de France a droit, sous réserve des conditions et limites prévues aux i) et ii), à un crédit d'impôt imputable sur l'impôt français. Ce crédit d'impôt est égal :

i) pour les revenus non mentionnés au ii), au montant de l'impôt français correspondant à ces revenus à condition que le bénéficiaire soit soumis à l'impôt tchèque à raison de ces revenus;

ii) pour les revenus soumis à l'impôt français sur les sociétés visés à l'article 7 et au paragraphe 2 de l'article 13 et pour les revenus visés à l'article 10, à l'article 12, au paragraphe 1 de l'article 13, au paragraphe 3 de l'article 15, à l'article 16 et aux paragraphes 1 et 2 de l'article 17, au montant de l'impôt payé en République tchèque conformément aux dispositions de ces articles. Toutefois, ce crédit d'impôt ne peut excéder le montant de l'impôt français correspondant à ces revenus.

b) Un résident de France qui possède de la fortune imposable en République tchèque conformément aux dispositions des paragraphes 1 et 2 de l'article 22 est également imposable en France à raison de cette fortune. L'impôt français est calculé sous déduction d'un crédit d'impôt égal au montant de l'impôt payé en République tchèque sur cette fortune. Toutefois, ce crédit d'impôt ne peut excéder le montant de l'impôt français correspondant à cette fortune.

c) i) Il est entendu que l'expression "montant de l'impôt français correspondant à ces revenus" employée à l'alinéa a) désigne :

- lorsque l'impôt dû à raison de ces revenus est calculé par application d'un taux proportionnel, le produit du montant des revenus nets considérés par le taux qui leur est effectivement appliqué;

- lorsque l'impôt dû à raison de ces revenus est calculé par application d'un barème progressif, le produit du montant des revenus nets considérés par le taux résultant du rapport entre l'impôt effectivement dû à raison du revenu net global imposable selon la législation française et le montant de ce revenu net global.

Cette interprétation s'applique par analogie à l'expression "montant de l'impôt français correspondant à cette fortune" employée à l'alinéa b.

ii) Il est entendu que l'expression "montant de l'impôt payé en République tchèque" employée aux alinéas a) et b) désigne le montant de l'impôt tchèque effectivement supporté à titre définitif à raison des revenus ou des éléments de fortune considérés, conformément aux dispositions de la Convention, par le résident de France bénéficiaire de ces revenus ou qui possède ces éléments de fortune.

2. En ce qui concerne la République tchèque, les doubles impositions sont éliminées de la manière suivante :

La République tchèque, lorsqu'elle impose ses résidents, peut inclure dans la base imposable desdits impôts, les éléments de revenus ou de la fortune qui sont également imposables en France en vertu des dispositions de la Convention, mais accorde une déduction sur l'impôt calculé sur une telle base d'un montant égal à l'impôt payé en France. Cette déduction ne peut toutefois excéder la fraction de l'impôt tchèque calculé avant déduction, correspondant selon le cas aux revenus ou au capital imposables en France conformément aux dispositions de la Convention.

Lorsque, en application de toute disposition de la Convention, des revenus ou de la fortune que reçoit ou possède un résident de la République tchèque sont exonérés d'impôt en République tchèque, la République tchèque peut, néanmoins, calculer l'impôt dû à raison d'autres éléments de revenus ou de fortune du résident en tenant compte des revenus ou la fortune exonérés.

Article 24. Non-discrimination

1. a) Les nationaux d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les nationaux de cet autre Etat qui se trouvent dans la même situation, notamment au regard de la résidence. La présente disposition s'applique aussi, nonobstant les dispositions de l'article 1, aux personnes qui ne sont pas des résidents d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.

b) Pour l'application de l'alinéa a), il est entendu qu'une personne physique ou morale, une société de personnes ou une association qui est un résident d'un Etat contractant ne se trouve pas dans la même situation qu'une personne physique ou morale, une société de personnes ou une association qui n'est pas un résident de cet Etat; et ce, quelle que soit la définition de la nationalité, même si les personnes morales, les sociétés de personnes ou les associations sont considérées comme des nationaux de l'Etat contractant dont elles sont des résidents.

2. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant, ou d'une base fixe dont un résident d'un Etat contractant dispose dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, n'est pas établie dans cet autre Etat d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises ou des résidents de cet autre Etat qui exercent la même activité. La présente disposition ne peut être interprétée comme obligeant un Etat contractant à accorder aux résidents de l'autre Etat contractant les déductions personnelles, abattements et réductions d'impôt en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents.

3. A moins que les dispositions de l'article 9, du paragraphe 5 de l'article 11 ou du paragraphe 6 de l'article 12 ne soient applicables, les intérêts, redevances et autres dépenses payés par une entreprise d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier Etat. De même, les dettes d'une entreprise d'un Etat contractant envers un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination de la fortune imposable de cette entreprise, dans les mêmes conditions que si elles avaient été contractées envers un résident du premier Etat.

4. Les entreprises d'un Etat contractant, dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre Etat contractant, ne sont soumises dans le premier Etat à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujetties les autres entreprises similaires du premier Etat.

5. a) Lorsqu'une personne physique exerce un emploi salarié dans un Etat contractant, les cotisations à un régime de retraite établi et reconnu aux fins d'imposition dans l'autre Etat contractant qui sont supportées par cette personne sont déductibles dans le premier Etat pour la détermination du revenu imposable de cette personne, et sont traitées fiscalement dans ce premier Etat de la même façon que les cotisations à un régime de retraite reconnu aux fins d'imposition dans ce premier Etat et sous réserve des mêmes conditions et restrictions, à condition que le régime de retraite soit accepté par l'autorité compétente de cet Etat comme correspondant de façon générale à un régime de retraite reconnu aux fins d'imposition dans cet Etat.

b) Pour l'application de l'alinéa a) :

i) l'expression "régime de retraite" désigne un régime auquel la personne physique participe afin de bénéficier de prestations de retraite payables au titre de l'emploi salarié visé à l'alinéa a), et

ii) un régime de retraite est "reconnu aux fins d'imposition" dans un Etat contractant si les cotisations à ce régime ouvrent droit à un allègement fiscal dans cet Etat.

6. Les exonérations d'impôt et autres avantages prévus par la législation fiscale d'un Etat contractant au profit de cet Etat ou de ses collectivités locales dont l'activité n'a pas un caractère industriel ou commercial s'appliquent dans les mêmes conditions respectivement à l'autre Etat contractant ou à ses collectivités locales dont l'activité est identique ou analogue. Nonobstant les dispositions du paragraphe 7, les dispositions du présent paragraphe ne s'appliquent pas aux impôts ou taxes dus en contrepartie de services rendus.

7. Les dispositions du présent article s'appliquent, nonobstant les dispositions de l'article 2, aux impôts de toute nature ou dénomination.

Article 25. Procédures Amiable

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un Etat contractant ou par les deux Etats contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces Etats, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'Etat contractant dont elle est un résident ou, si son cas relève du paragraphe 1 de l'article 24, à celle de l'Etat contractant dont elle possède la nationalité. Le cas doit être soumis dans les trois ans qui suivent la première notification de la mesure qui entraîne une imposition non conforme aux dispositions de la Convention.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre Etat contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme à la Convention. L'accord est appliqué quels que soient les délais prévus par le droit interne des Etats contractants.

3. Les autorités compétentes des Etats contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention. Elles peuvent aussi se concerter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par la Convention.

4. Les autorités compétentes des Etats contractants ou leurs représentants peuvent communiquer directement entre elles en vue de parvenir à un accord comme il est indiqué aux paragraphes précédents du présent article. Si des échanges de vues oraux leur paraissent opportuns, elles peuvent constituer à cet effet une commission composée des autorités compétentes des Etats contractants ou de leurs représentants.

Article 26. Echange de Renseignements

1. Les autorités compétentes des Etats contractants échangent les renseignements utiles pour appliquer les dispositions de la présente Convention, ou celles de la législation interne des Etats contractants relative aux impôts visés par la Convention, dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention. L'échange de renseignements n'est pas restreint par l'article 1. Les renseignements reçus par un Etat contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet Etat et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts visés par la Convention, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts, ou par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent révéler ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un Etat contractant l'obligation :

- a) de prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre Etat contractant;
- b) de fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre Etat contractant;
- c) de fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

Article 27. Fonctionnaires Diplomatiques et Consulaires

1. Les dispositions de la présente Convention ne portent pas atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les membres des missions diplomatiques, les membres des postes consulaires, et les membres des délégations permanentes auprès d'organisations internationales en vertu soit des règles générales du droit international soit des dispositions d'accords particuliers.

2. Nonobstant les dispositions de l'article 4, toute personne physique qui est membre d'une mission diplomatique, d'un poste consulaire ou d'une délégation permanente d'un Etat contractant, situés dans l'autre Etat contractant ou dans un Etat tiers, est considérée, aux fins de la Convention, comme un résident de l'Etat accréditant, à condition qu'elle soit soumise dans cet Etat accréditant aux mêmes obligations, en matière d'impôts sur l'ensemble de son revenu et de sa fortune, que les résidents de cet Etat.

3. La Convention ne s'applique pas aux organisations internationales, à leurs organes ou à leurs fonctionnaires, ni aux personnes qui sont membres d'une mission diplomatique, d'un poste consulaire ou d'une délégation permanente d'un Etat tiers, lorsqu'ils se trouvent sur le territoire d'un Etat contractant et ne sont pas soumis dans l'un des Etats contractants aux mêmes obligations, en matière d'impôts sur l'ensemble de leur revenu et de leur fortune, que les résidents de cet Etat.

Article 28. Modalités D'application

1. Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent régler conjointement ou séparément les modalités d'application de la présente Convention.

2. En particulier, pour obtenir dans un Etat contractant les avantages prévus aux articles 10, 11 et 12, les résidents de l'autre Etat contractant doivent, à moins que les autorités compétentes n'en disposent autrement, présenter un formulaire d'attestation de résidence indiquant en particulier la nature ainsi que le montant ou la valeur des revenus concernés, et comportant la certification des services fiscaux de cet autre Etat.

Article 29. Entrée En Vigueur

1. Chacun des Etats contractants notifiera à l'autre l'accomplissement des procédures requises en ce qui le concerne pour l'entrée en vigueur de la présente Convention. Celle-ci

entrera en vigueur le premier jour du deuxième mois suivant le jour de réception de la dernière de ces notifications.

2. Les dispositions de la Convention s'appliqueront :

a) en ce qui concerne les impôts sur le revenu perçus par voie de retenue à la source, aux sommes imposables après l'année civile au cours de laquelle la Convention est entrée en vigueur;

b) en ce qui concerne les impôts sur le revenu qui ne sont pas perçus par voie de retenue à la source, aux revenus afférents, suivant les cas, à toute année civile ou tout exercice commençant après l'année civile au cours de laquelle la Convention est entrée en vigueur;

c) en ce qui concerne les autres impôts, aux impositions dont le fait générateur interviendra après l'année civile au cours de laquelle la Convention est entrée en vigueur.

3. A compter de la date d'effet de la Convention, l'application de la Convention entre le Gouvernement de la République française et le Gouvernement de la République socialiste tchécoslovaque signée à Paris le 1er juin 1973 en vue d'éviter les doubles impositions en matière d'impôts sur le revenu cessera de s'appliquer dans les relations entre la France et la République tchèque.

Article 30. Dénonciation

1. La présente Convention demeurera en vigueur jusqu'à sa dénonciation par un Etat contractant. Toutefois, après une période de cinq années civiles suivant la date d'entrée en vigueur de la Convention, chacun des Etats contractants pourra la dénoncer moyennant un préavis notifié par la voie diplomatique au moins six mois avant la fin de toute année civile.

2. Dans ce cas, la Convention ne sera plus applicable :

a) en ce qui concerne les impôts sur le revenu perçus par voie de retenue à la source, aux sommes imposables après l'année civile au cours de laquelle la dénonciation aura été notifiée;

b) en ce qui concerne les impôts sur le revenu qui ne sont pas perçus par voie de retenue à la source, aux revenus afférents, suivant les cas, à toute année civile ou à tout exercice commençant après l'année civile au cours de laquelle la dénonciation aura été notifiée;

c) en ce qui concerne les autres impôts, aux impositions dont le fait générateur interviendra après l'année civile au cours de laquelle la dénonciation aura été notifiée.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente Convention.

Fait à Prague le 28 avril 2003 en double exemplaire, en langues française et tchèque, les deux textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement de la République française:

DOMINIQUE DE VILLEPIN

Pour le Gouvernement de la République tchèque:

CYRIL SVOBODA

PROTOCOLE

Au moment de procéder à la signature de la Convention entre le Gouvernement de la République française et le Gouvernement de la République tchèque en vue d'éviter les doubles impositions et de prévenir l'évasion et la fraude fiscales en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, les Représentants des Gouvernements sont convenus des dispositions suivantes qui font partie intégrante de la Convention.

1. En ce qui concerne le b) du paragraphe 3 de l'article 2, la taxe sur les salaires est régie par les dispositions de la Convention, applicables, selon le cas, aux bénéficiaires des entreprises ou aux revenus des professions indépendantes.

2. Il est entendu que les expressions "un Etat contractant" ou "l'autre Etat contractant" et l'expression "collectivités locales" mentionnées au paragraphe 1 de l'article 4, au paragraphe 3 de l'article 17, à l'article 19, au paragraphe 2 de l'article 20 et au paragraphe 6 de l'article 24 comprennent également les personnes morales de droit public de chacun des Etats contractants ou de leurs collectivités locales.

3. En ce qui concerne l'article 5, un chantier de construction, de montage ou d'installation ou les activités de supervision de chantier qui ont débuté avant la date de prise d'effet de la Convention ne sont pas considérés comme des établissements stables.

4. En ce qui concerne l'article 12, les rémunérations payées pour des services techniques, y compris des analyses ou des études de nature scientifique, géologique ou technique, pour des travaux d'ingénierie y compris les plans y afférents, ou pour des services de consultation ou de surveillance, ne sont pas considérées comme des rémunérations payées pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.

5. Les dispositions de l'article 16 s'appliquent aux revenus visés à l'article 62 du code général des impôts français, revenant à une personne physique qui est un résident de la République tchèque en sa qualité d'associé ou de gérant d'une société qui est un résident de France et qui y est soumise à l'impôt sur les sociétés.

6. Il est entendu que les dispositions de l'article 21 ne s'appliquent pas aux dividendes, intérêts et redevances visés respectivement aux articles 10, 11 et 12.

En foi de quoi les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé le présent protocole.

Fait à Prague, le 28 avril 2003, en double exemplaire, en langues française et tchèque, les deux textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement de la République française:

DOMINIQUE DE VILLEPIN

Pour le Gouvernement de la République tchèque:

CYRIL SVOBODA

[TRANSLATION -- TRADUCTION]

CONVENTION BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE FRENCH REPUBLIC AND THE GOVERNMENT OF THE CZECH REPUBLIC FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION AND FRAUD WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL

The Government of the French Republic and the Government of the Czech Republic,
Desiring to conclude a convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital,
Have agreed as follows:

Article 1. Personal Scope

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2. Taxes Covered

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by employers, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:

(a) In the case of the Czech Republic:

- (i) The tax on income of individuals;
- (ii) The tax on income of legal persons;
- (iii) The tax on immovable property,

(hereinafter referred to as "Czech tax");

(b) In the case of France:

- (i) The income tax;
- (ii) The corporation tax;
- (iii) The tax on wages and salaries;
- (iv) The wealth tax,

and any withholding tax, prepayment or advance payment with respect to the aforesaid taxes,

(hereinafter referred to as “French tax”).

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of substantial changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3. General Definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

(a) The term “Czech Republic” means the territory of the Czech Republic over which the Czech Republic exercises, in accordance with its domestic law and international law, its sovereign rights;

(b) The term “France” means the European and overseas departments of the French Republic including the territorial sea, and any area outside the territorial sea within which, in accordance with international law, the French Republic has sovereign rights for the purpose of exploring and exploiting the natural resources of the sea-bed and its subsoil and the superjacent waters;

(c) The terms “a Contracting State” and “the other Contracting State” mean France or the Czech Republic, as the context requires;

(d) The term “person” includes an individual, a company and any other body of persons;

(e) The term “company” means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

(f) The terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

(g) The term “national” means:

(i) Any individual possessing the nationality of a Contracting State;

(ii) Any legal person, partnership or association constituted in accordance with the laws in force in a Contracting State;

(h) The term “international traffic” means any transport by a ship, boat or aircraft operated by an enterprise which has its place of effective management in a contracting State, except when the ship, boat or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;

(i) The term “competent authority” means:

(i) In the case of the Czech Republic, the Minister of Finance or his authorized representative;

(ii) In the case of France, the Minister in charge of the Budget or his authorized representative.

2. As regards the application of the Convention at any given time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context other wise requires, have the meaning which it has at that time under the laws of that State concerning the taxes to which

the Convention applies. The meaning of a term under the taxation law of that State shall have priority over the meaning it has under other branches of law of that State.

Article 4. Resident

1. For the purposes of this Convention, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature, and applies also to that State and to all its local authorities. But this term does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

(a) He shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

(b) If the State in which his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;

(c) If he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;

(d) If he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management is situated.

4. The term “resident of a Contracting State” includes companies and other bodies of persons having their place of effective management in that State which are not liable in that State to the corporation tax where the State in question is France, or to the tax on income of legal persons where the State in question is the Czech Republic, each of their associates or other members being personally liable in that State to tax on his share of the income corresponding to his rights or shares in such companies and other bodies of persons.

Article 5. Permanent Establishment

1. For the purposes of this Convention, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term “permanent establishment” includes especially:

(a) A place of management;

(b) A branch;

(c) An office;

- (d) A factory;
- (e) A workshop;
- (f) A mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. The term “permanent establishment” also includes:

(a) A building site or construction or installation project if it lasts more than twelve months;

(b) Supervisory services connected with a building site or construction or installation project referred to in subparagraph (a) and furnished in the Contracting State in which the site or project is situated, but only if such services continue for a period or several periods exceeding in the aggregate twelve months;

(c) The furnishing of services, including consultancy or managerial services, by an enterprise of a Contracting State through employees or other personnel engaged by the enterprise for such purpose, but only where activities of that nature continue in the territory of the other Contracting State for a period or periods exceeding in the aggregate nine months within any fifteen-month period.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:

(a) The use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

(b) The maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

(c) The maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

(d) The maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information for the enterprise;

(e) The maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

(f) The maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person-other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies-is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general

commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise) shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6. Income from Immovable Property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term “immovable property” shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources, and also options, agreements to sell and similar rights relating to such property; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

5. Where shares or other rights in a company give rise to a right to dispose of immovable property situated in a Contracting State and owned by that company, the income derived from the direct use, letting or use in any other form of the said right may be taxed in that State, notwithstanding the provisions of articles 7 and 14.

Article 7. Business Profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State, but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In the determination of the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the business of the permanent establishment including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. In so far as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other articles of this Convention, then the provisions of those articles shall not be affected by the provisions of this article.

Article 8. Shipping and Air Transport

1. Profits from the operation of ships, boats or aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated. Notwithstanding the provisions of article 12, such profits shall also include income derived by the enterprise from the use, maintenance or rental of containers for the transport of goods or merchandise in international traffic, provided such activities are incidental to the operation by the enterprise of ships, boats or aircraft in international traffic.

2. If the place of effective management of a shipping enterprise is aboard a ship or boat, then it shall be deemed to be situated in the Contracting State in which the home harbour of the ship or boat is located, or, if there is no such home harbour, in the Contracting State of which the operator of the ship or boat is a resident.

3. The provisions of paragraph 1 of this article shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

4. Notwithstanding the provisions of article 2:

(a) An enterprise that has its place of effective management in the Czech Republic and operates aircraft in international traffic shall automatically be exonerated in France from liability for the occupation and business tax arising in consequence of such activity;

(b) An enterprise that has its place of effective management in France and operates aircraft in international traffic shall automatically be exonerated in the Czech Republic from liability for any tax similar to the French occupation and business tax that may arise in consequence of such activity.

Article 9. Associated Enterprises

Where:

(a) An enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

(b) The same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

Article 10. Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

(a) 0 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company which holds directly or indirectly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends;

(b) 10 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

The provisions of this paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. A resident of the Czech Republic who receives dividends paid by a company that is a resident of France may obtain a refund of any prepayment in so far as such prepayment has been made by the company in respect of such dividends. The gross amount of the refunded prepayment shall be deemed a dividend for the purposes of the application of this Convention. It shall be taxable in France in accordance with the provisions of paragraph 2.

4. The term "dividend" means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income subjected to the system of distribution by the tax laws of the State of which the company making the distribution is a resident. It shall be understood that the term "dividend" does not include the income referred to in article 16.

5. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are

paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of article 7 or article 14, as the case may be, shall apply.

6. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except in so far as such dividends are paid to a resident of that other State or in so far as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11. Interest

1. Where the beneficial owner of interest arising in one Contracting State is a resident of the other Contracting State, such interest shall be taxable only in that other State.

2. The term "interest" means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purposes of this article. The term "interest" shall not include any item of income which is considered as a dividend under the provisions of article 10.

3. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of article 7 or article 14, as the case may be, shall apply.

4. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

5. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12. Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties, except in the case of payments of all kinds referred to in paragraph 3, subparagraph (a), may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

(a) 5 per cent of the gross amount of the royalties in the case of payments referred to in paragraph 3, subparagraph (a);

(b) 10 per cent of the gross amount of the royalties in the case of payments referred to in paragraph 3, subparagraph (c).

3. The term "royalties" means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use:

(a) any copyright of literary, artistic or scientific work except computer software, including cinematographic films or recorded works used for radio or television broadcasting;

(b) any industrial, commercial or scientific equipment;

(c) any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or computer software, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience ("know-how").

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State, in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of article 7 or article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13. Capital Gains

1. (a) Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

(b) Gains from the alienation of shares, business property or rights in a company (other than a company the shares of which are regularly traded on a regulated stock market) over 50 per cent of the value of whose assets consists of, or is derived from, directly or indirectly through the interposition of one or more other companies, immovable property referred to in article 6 and situated in a Contracting State, or rights connected with such property, may be taxed in that State. For the purposes of this provision, immovable property used by such a company in its own industrial, commercial or agricultural operations or in the performance of its independent personal services shall not be taken into account.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of property forming part of the assets of an enterprise and consisting of ships, boats or aircraft operated by it in international traffic, or of movable property pertaining to the operation of such ships, boats or aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of that enterprise is situated.

4. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2 and 3 shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14. Independent Personal Services

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State except in the following circumstances, when such income may also be taxed in the other Contracting State:

(a) The resident has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities; in that case, only the income attributable to that fixed base may be taxed in that other State; or

(b) The resident is present in the other Contracting State for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days in the course of any twelve-month period beginning or ending in the fiscal year concerned; in that case, only the income derived from his activities performed in that other State may be taxed in that other State.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15. Dependent Personal Services

1. Subject to the provisions of articles 16, 18, 19 and 20, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

(a) The recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any period of twelve consecutive months beginning or ending in the fiscal year concerned; and

(b) The remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and

(c) The remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship, boat or aircraft operated in international traffic may be taxed in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

Article 16. Directors' Fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the Board of Directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17. Entertainers and Athletes

1. Notwithstanding the provisions of articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as an athlete, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or an athlete in his capacity as such accrues not to the entertainer or athlete himself but to another person, whether that person is a resident of a Contracting State or not, that income may, notwithstanding the provisions of articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or athlete are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to income derived from activities exercised in a Contracting State by an entertainer or an athlete when those activities in the first-mentioned State are financed entirely or principally from public funds of either Contracting State or its local authorities. In such case, the income may be taxed only in the Contracting State of which the entertainer or athlete is a resident.

Article 18. Pensions

Subject to the provisions of paragraph 2 of article 19, pensions and other similar remuneration paid in consideration of past employment to a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 19. Government Service

1. (a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or authority shall be taxable only in that State.

(b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that other State and the individual is a resident of that State and is a national of that State.

2. (a) Any pension paid by or out of funds created by a Contracting State or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or authority shall be taxable only in that State.

(b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of that State and is a national of that State.

3. The provisions of articles 15, 16 and 18 shall apply to remuneration and pensions paid in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a local authority thereof.

Article 20. Students and Teachers

1. Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

2. Subject to the provisions of article 19 and notwithstanding the provisions of articles 14 and 15, remuneration received by a teacher in respect of his professional activities, where the teacher is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and is present in the first-mentioned State solely for the purpose of teaching, shall be taxable only in the other State when such activities are financed principally from public funds of that other State or a local authority thereof. This article shall apply for a period not exceeding 24 months from the date of the teacher's arrival in the first-mentioned State for the purpose of teaching.

Article 21. Other Income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, of which such resident is the beneficial owner and which are not dealt with in the foregoing articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of article 6, if the beneficial owner of the income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of article 7 or article 14, as the case may be, shall apply.

Article 22. Capital

1. (a) Capital represented by immovable property referred to in article 6 may be taxed in the Contracting State in which the immovable property in question is situated.

(b) Capital represented by shares, business property or rights in a company over 50 per cent of the value of whose assets consists of, or is derived from, directly or indirectly through the interposition of one or more other companies, immovable property referred to in article 6 and situated in a Contracting State, or rights connected with such property, may be taxed in that State. For the purposes of this provision, immovable property used by such a company in its own industrial, commercial or agricultural operations or in the performance of its independent personal services shall not be taken into account.

2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.

3. Capital represented by property forming part of the assets of an enterprise and consisting of ships, boats or aircraft operated by it in international traffic, or of movable property pertaining to the operation of such ships, boats or aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of that enterprise is situated.

4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 23. Elimination of Double Taxation

1. In the case of France, double taxation shall be eliminated as follows:

(a) Notwithstanding any other provision of this Convention, income which is taxable or taxable only in the Czech Republic in accordance with the provisions of this Convention shall be taken into account for the computation of French tax where such income has not been exempted from the corporation tax in accordance with French domestic law. In such case, Czech tax shall not be deductible from that income, but the resident of France shall be entitled, under the conditions and within the limits specified in subparagraphs (i) and (ii), to a tax credit against French tax. Such tax credit shall be equal:

(i) In respect of income not referred to in subparagraph (ii) below, to the amount of the French tax attributable to such income, provided the recipient is liable to tax thereon in the Czech Republic;

(ii) In the case of the income subject to French corporation tax referred to in article 7 and paragraph 2 of article 13, and in the case of the income referred to in article 10, article 12, paragraph 1 of article 13, paragraph 3 of article 15, article 16 and paragraphs 1 and 2 of article 17, to the amount of tax paid in the Czech Republic in accordance with the provisions of those articles; however, such tax credit may not exceed the amount of French tax in respect of such income.

(b) A resident of France who owns capital which is taxable in the Czech Republic in accordance with the provisions of paragraphs 1 and 2 of article 22 may also be taxed in France on such capital. The French tax shall be computed by allowing a tax credit equal to the amount of tax paid in the Czech Republic on such capital; however, such tax credit may not exceed the amount of French tax in respect of such income.

(c) (i) It is understood that the term “amount of French tax attributable to such income” means:

- Where the tax payable in respect of such income is computed by the application of a proportional rate, the product of the amount of the net income in question multiplied by the rate effectively applied thereto;

- Where the tax payable in respect of such income is computed by the application of a progressive scale, the product of the amount of the net income in question multiplied by the rate resulting from the ratio between the tax effectively payable in respect of the overall taxable net income under French law and the amount of that overall net income.

This interpretation applies by analogy to the term “amount of French tax attributable to such capital” used in subparagraph (b).

(ii) It is understood that the term “amount of tax paid in the Czech Republic” used in subparagraphs (a) and (b) means the amount of Czech tax effectively and definitively paid in respect of the income or elements of capital in question, in accordance with the provisions of the Convention, by the resident of France who is the beneficial owner of such income or who owns such elements of capital.

2. In the case of the Czech Republic, double taxation shall be eliminated as follows:

The Czech Republic, when imposing taxes on its residents, may include in the tax base upon which such taxes are imposed the items of income or capital which according to the provisions of this Convention may also be taxed in France, but shall allow as a deduction from the amount of tax computed on such a base an amount equal to the tax paid in France. Such deduction shall not, however, exceed that part of the Czech tax, as computed before the deduction is given, which is appropriate to the income or the capital, as the case may be, which in accordance with the provisions of this Convention may be taxed in France.

Where, in accordance with any provision of this Convention, income or capital received or owned by a resident of the Czech Republic is exempt from tax in the Czech Republic, the Czech Republic may nevertheless, in calculating the amount of tax due on other items of income or capital, take into account the exempted income or capital.

Article 24. Non-discrimination

1. (a) Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

(b) For the purposes of subparagraph (a), it is understood that an individual, body corporate, company or association that is a resident of a Contracting State is not in the same situation as an individual, body corporate, company or association that is not a resident of that State, regardless of the definition of nationality, even where corporate bodies, companies or associations are deemed to be nationals of the Contracting State of which they are residents.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, or a fixed base that a resident of one Contracting State has available to him in the other Contracting State for the performance of independent personal services, shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises or residents of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of article 9, paragraph 5 of article 11 or paragraph 6 of article 12 apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirements connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. (a) Where an individual exercises an employment in a Contracting State, contributions paid by such individual to a pension scheme established and recognized for tax purposes in the other Contracting State shall be deductible in the first-mentioned State for the determination of the individual's taxable income, and shall receive the same tax treatment in the first-mentioned State as contributions to a pension scheme recognized for tax purposes in that first-mentioned State and subject to the same conditions and restrictions, provided the pension scheme is accepted by the competent authority of that State as corresponding in general to a pension scheme recognized for tax purposes in that State.

(b) For the purposes of subparagraph (a):

(i) The term “pension scheme” means a scheme in which an individual participates in order to receive pension benefits payable in respect of the employment referred to in subparagraph (a), and

(ii) A pension scheme is recognized for tax purposes in a Contracting State if contributions to that scheme give rise to an entitlement to tax relief in that State.

6. The tax exemptions and other advantages provided for by the tax laws of a Contracting State for the benefit of that State or its local authorities whose activities are not of an industrial or commercial nature shall apply, under the same conditions respectively, to the other Contracting State or its local authorities which are carrying out identical or substantially similar activities. Notwithstanding the provisions of paragraph 7, the provisions of this paragraph shall not apply to taxes payable in respect of services rendered.

7. The provisions of this article shall, notwithstanding the provisions of article 2, apply to taxes of any kind and description.

Article 25. Mutual Agreement Procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with this Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time-limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States or their representatives may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs of this article. When it seems advisable to have an oral exchange of opinions, they may establish for that purpose a commission consisting of the competent authorities of the Contracting States or their representatives.

Article 26. Exchange of Information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is useful for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention, in so far as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State, and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes which are the subject of the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

(a) To carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

(b) To supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

(c) To supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy.

Article 27. Diplomatic and Consular Officers

1. Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions, members of consular posts, or members of permanent missions to international organizations under the general rules of international law or under the provisions of specific agreements.

2. Notwithstanding the provisions of article 4, an individual who is a member of a diplomatic mission, consular post or permanent mission of a Contracting State which is situated in the other Contracting State or in a third State shall be deemed for the purposes of the Convention to be a resident of the sending State if he is liable in the sending State to the same obligations in relation to tax on his total income or capital as are residents of that State.

3. The Convention shall not apply to international organizations, to organs or officials thereof or to persons who are members of a diplomatic mission, consular post or permanent mission of a third State, being present in a Contracting State and not being liable in either Contracting State to the same obligations in relation to tax on their income or capital as are residents of those States.

Article 28. Procedures for Implementation

1. The competent authorities of the Contracting States may decide either jointly or separately on procedures for the implementation of this Convention.

2. In particular, in order to obtain in a Contracting State the advantages provided for in articles 10, 11 and 12, residents of the other Contracting State shall, unless the competent authorities otherwise provide, submit a proof of residence form certified by the tax authorities of that other State and indicating, in particular, the nature and the amount or value of the income in question.

Article 29. Entry into Force

1. Each of the Contracting States shall notify to the other the completion of the procedures required under its domestic law for the bringing into force of this Convention. The Convention shall enter into force on the first day of the second month following the day when the later of those notifications has been received.

2. The provisions of the Convention shall apply:

(a) In respect of income taxes withheld at source, to amounts taxable after the calendar year in which the Convention comes into force;

(b) In respect of income taxes that are not withheld at source, to income relating to any calendar year or any financial period, as the case may be, beginning after the calendar year in which the Convention comes into force;

(c) In respect of other taxes, to taxes the chargeable event of which occurs after the calendar year in which the Convention comes into force.

3. As of the date of the entry into force of the Convention, the Convention between the Government of the French Republic and the Government of the Czechoslovak Socialist Republic signed at Paris on 1 June 1973 for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income shall cease to apply in relations between France and the Czech Republic.

Article 30. Termination

1. This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. However, after a period of five calendar years following the date of the entry into force of the Convention, either Contracting State may terminate it by giving notice to that effect through the diplomatic channel at least six months before the end of any calendar year.

2. In such case, the Convention shall no longer apply:

(a) In respect of income taxes withheld at source, to amounts taxable after the calendar year in which notice of termination is given;

(b) In respect of income taxes that are not withheld at source, to income relating to any calendar year or any financial period, as the case may be, beginning after the calendar year in which notice of termination is given;

(c) In respect of other taxes, to taxes the chargeable event of which occurs after the calendar year in which notice of termination is given.

In Witness Whereof, the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Convention.

Done at Prague on 28 April 2003, in duplicate, in the French and Czech languages, both texts being equally authentic.

For the Government of the French Republic:

DOMINIQUE DE VILLEPIN

For the Government of the Czech Republic:

CYRIL SVOBODA

PROTOCOL

On signing the Convention between the Government of the French Republic and the Government of the Czech Republic for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion and fraud with respect to taxes on income and on capital, the representatives of the Governments have agreed on the following provisions, which shall form an integral part of the Convention.

1. With reference to subparagraph 3(b) of article 2, the tax on wages and salaries shall be governed by the provisions of the Convention applicable to the profits of enterprises or to income in respect of independent personal services, as the case may be.

2. It is understood that the terms “a Contracting State” or “the other Contracting State” and the term “local authorities” as used in paragraph 1 of article 4, paragraph 3 of article 17, article 19, paragraph 2 of article 20 and paragraph 6 of article 24 also include bodies corporate governed by the public law of the Contracting States or their local authorities.

3. With reference to article 5, a building site or construction or installation project or supervisory services connected therewith that began before the date of entry into force of the Convention shall not be deemed to be permanent establishments.

4. With reference to article 12, remuneration for technical services, including scientific, geological or technical analyses or studies, engineering services, including plans pertaining thereto, or consultancy or oversight services shall not be regarded as remuneration paid for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

5. The provisions of article 16 shall apply to the income referred to in article 62 of the French General Tax Code when it is received by an individual who is a resident of the Czech Republic in his capacity as a partner or manager in a company which is a resident of France and which is subject to the French corporation tax.

6. It is understood that the provisions of article 21 do not apply to dividends, interest and royalties as defined in articles 10, 11 and 12 respectively.

In Witness Whereof, the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Convention.

Done at Prague on 28 April 2003, in duplicate, in the French and Czech languages, both texts being equally authentic.

For the Government of the French Republic:
DOMINIQUE DE VILLEPIN

For the Government of the Czech Republic:
CYRIL SVOBODA